ANUL X No. 2937 | O singură ediţie | LUNI 8 SEPTEMBRIE 1897

Abonamente
Incep la 1 şi 15 ale fie-căreĭ lunĭ
şi se plătesc înainte:
Un an în ţară 30 leĭ; în străinătate 50 leĭ
Şase lunĭ 15 „ „ „ 25 „
Treĭ lunĭ 8 „ „ „ 13 „

Numărul 10 banĭ

In străinătate 15 banĭ

Adevĕrul

Să te ferescĭ Romîne de cuiŭ strein în casă
V. Alexandri.

Anunciurĭ
Se primesc direct la Administraţia ziaruluĭ
Linia pagina VI-a . . . . leĭ 0.50 banĭ
„ „ V-a . . . . „ 2. „
„ „ IV-a . . . . „ 3. „
La un mare număr de liniĭ se fac reducţiĭ din tarif

Numărul 10 banĭ

Un număr vechiŭ 20 banĭ

Redacţia
PASAGIUL BĂNCEĬ NAŢIONALE (TELEFON No. 25).

Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ

Administraţia
PASAGIUL BĂNCEĬ NAŢIONALE (TELEFON No. 25).

CHESTIUNEA DIZOLVAREĬ PARLAMENTULUĬ

Şase paginĭ

Tactica revoluţionară

Pe cînd partidele politice sînt în complectă descompunere, pe cînd ele nu maĭ pot da nicĭ măcar guverne durabile şi prezentabile, cînd ast-fel s'a simplificat viaţa politică, în cît totul se rezumă şi totul emană de la rege, în faţa acesteĭ zăpăcelĭ şi anarhiĭ politice, o forţă nouă se naşte, o întreagă lume începe să-şĭ concretizeze aspiraţiunile şi să ceară dreptul la viaţa politică şi socială.

Nicĭ într'o ţară maĭ bine ca în Romînia, păturile superpuse nu aŭ ajuns la acest grad de faliment moral. Toată suflarea romînească este nemulţumită, totul este în ruină şi în stare de putrezicĭune, în cît o simplă sforţare maĭ energică poate da jos întreg acest edificiŭ cu temeliĭ distruse.

Grupările democratice, pînă acuma n'aŭ ştiut să profite de această situaţiune avantagĭoasă, ele n'aŭ înţeles marele rol care le e rezervat în mişcarea socială şi aŭ pĭerdut un timp preţios, în discuţiunĭ metafizice, în studiĭ preliminare, în căutarea uneĭ platforme şi maĭ ales ele aŭ fost ţinute în loc de cestiunĭ de tactică şi în cele maĭ multe cazurĭ de neînţelegerĭ personale.

Azĭ platforma este găsită şi toată lumea recunoaşte că ea e *votul universal*. Fără cucerirea acesteĭ reforme, toată lupta noastră e superficială, este o agitaţiune zgomotoasă dar în deşert, este a ne da iluziunea mişcăreĭ fără ca ea în realitate să fie, de oare-ce, lăsînd neatins sistemul electoral, laşĭ neluată cetăţuĭa în care se adăposteşte duşmanul şi care'ĭ asigură supremaţia şi superioritatea în lupta întreprinsă. E de nevoĭe de a rupe odată cercul viţios şi a face imposibilă atot-puternicia regeluĭ, care, graţie uneĭ legĭ electorale imorale, poate orĭ-cînd schimba culoarea politică a ţăreĭ şi a da majoritatea parlamentară unuĭ partid care în opoziţiune nu însemna nimic, nu putea măcar să pătrundă în Cameră şi Senat de cît într'o infimă proporţiune.

Semnul dar de raliare al grupărilor democratice—strigătul maselor neorganizate, dar cu simpatiĭ şi aspiraţiunĭ democratice, nu poate să fi de cît *sufragiul universal*. Pentru a-l căpăta trebuĭe de făcut *totul*. Trebuĭe de lăsat la o parte formulele metafizice, tacticele luate din alte ţărĭ, carĭ acolo pot fi perfecte, dar carĭ nu se potrivesc cu spiritul nostru, cu felul raseĭ noastre exuberante şi gălăgioase, capabilă într'un moment dat de un act viril şi mare, dar în neputinţă de a furniza o muncă statornică şi îndelungată în care emoţiunea şi entusiazmul să nu joace un rol însemnat. In Germania de pildă, tactica social-democraţieĭ este cea maĭ bună, ea însă este potrivită caracteruluĭ german, flegmatic, dar statornic, muncitor şi cu respectul legeĭ.

La noĭ educaţiunea politică este alta şi alta ne e firea. Acolo e vorba de a cuceri parlamentul, scaun cu scaun, judeţ cu judeţ, de a duce o muncă încetă, dar sigură. La noĭ e vorba de a fi aşa de putenicĭ—de a *părea* chĭar cînd nu sîntem, pentru a sili pe rege să-şĭ scoboare privirea spre *stradă* şi să vadă că e maĭ bine de a pĭerde o bucată din prerogativele sale de cît de a pĭerde totul. In Germania este vorba de a învinge o clasă întreagă, puternică şi cu tradiţiĭ, la noĭ este cestiunea de a răpune voinţa unuĭ singur om, care, în lipsă de oamenĭ politicĭ şi de caractere adevărate, a pus mîna pe ţară şi o conduce cum voĭeşte. Un om e maĭ uşor de învins şi pentru a-l învinge democraţia şi socializmul romîn trebuĭe să facă *totul* şi cînd zic totul nu fac absolut nicĭ o rezervă, de oare-ce pe mine nu mă sperie cuvîntul de *revoluţiune*. Din potrivă, istoria m'a învăţat că toate reformele marĭ săvîrşite în ţările de rasa latină s'aŭ făcut numaĭ pe calea revoluţionară.

Aceĭa carĭ pleacă spre cucerirea *votuluĭ universal* trebuĭe să ştie că la nevoĭe pot ajunge şi aicĭ, că trebuĭe să încerce *totul* pentru a cîştiga *tot*.

Const. Mille

Legea instrucţieĭ

Fie care ministru de instrucţiune publică soseşte cu un proiect de reorganizare a instrucţiuneĭ publice. La noĭ însă lucrurile sînt aşa de puţin stabile, că nicĭ un ministru din cincĭ-spre-zece saŭ două-zecĭ carĭ aŭ propus o nouă organizare, nicĭ unul n'a reuşit să modifice legea instrucţiuneĭ.

In aceste împrejurărĭ, azĭ în anul 1897 sîntem sub legea din 1864 care absolut nu maĭ corăspunde dezvoltăreĭ noastre sociale. Atuncĭ eram la începutul vieţeĭ politice: n'aveam profesiunĭ liberale, mediciĭ eraŭ străinĭ, ingınerĭ şi architecţĭ romînĭ nu aveam, avocaţiĭ titraţĭ eraŭ foarte rarĭ. Era nevoĭe de a crea aceste elemente şi de aceea toată activitatea noastră intelectuală a trebuit să fie îndreptată în această direcţiune.

Azĭ însă sîntem saturaţĭ în această privinţă şi ar trebui să ne gîndim la dezvoltarea economică a ţăreĭ în carĭ ramurĭ nu s'aŭ făcut de cît încercărĭ infructuoase. Avem atîtea şcolĭ speciale, de agricultură, de meseriĭ, ş. a. m. d., dar ele daŭ comisarĭ, funcţionarĭ la regie, actorĭ, dar aproape nicĭ odată oamenĭ de meserie carĭ să poată trăi din profesiunea ce şi-aŭ ales.

Din nefericire, legea instrucţiuneĭ ameninţă mult timp încă să nu fie modificată. La noĭ ministerele devin din ce în ce maĭ trecătoare, partidele n'aŭ nicĭ o siguranţă şi temeĭnicie, aşa că multe din proiectele prezente şi viitoare vor rămîne tot proiecte şi şcoalele noastre vor urma înainte să fabrice bacalaureaţĭ, avocaţĭ, medicĭ şi în special să mărească marea armată a acelora carĭ se nasc bursierĭ şi mor pensionarĭ.

Sfinx.

Nicolae Beldiceanu

— vezĭ „Poeziĭ inedite“ în pag. II —

Intensitatea sentimentuluĭ săŭ liric îl pune între poeţiĭ noştri contemporanĭ de întîia mînă.

Nimenĭ n'a cîntat cu lacrimĭ maĭ de foc ca dînsul — căcĭ, de sigur, a fost cel maĭ necăjit dintre necăjiţiĭ vremeĭ noastre.

Şi pînă la bătrîneţe — o prematură bătrîneţe de vre-o cincĭ-zecĭ de anĭ — Beldiceanu a fost un senzibil şi un revoltat.

Profund dezgustat de timpul în care trăĭa, el a căutat să trăĭască, cel puţin cu mintea, vremurĭ trecute şi în aparenţă maĭ fericite—şi s'a ocupat cu archeologia.

Patria, recunoscătoare pentru cercetările sale pline de interes şi pentru frumoasele sale cîntărĭ, a lăsat ca maĭ toate manuscriptele-ĭ, — zecĭ de anĭ de muncă! — să 'ncapă pentru cîţĭ-va leĭ, pe mîĭnile unuĭ antiquar!

Generaţiunea de pe la 1880 l'a gustat mult: Lăutarul, Soarele *şi* Doĭnele *luĭ aŭ legănat ceĭ maĭ frumoşĭ anĭ aĭ tineretuluĭ grupat în jurul* Contemporanuluĭ *de la Iaşĭ.*

Poate se va găsi un prieten al „unchieşuluĭ“ de la Preuteştĭ, care să se ocupe cu o ediţie complectă a scrierilor luĭ.

Nenorocit în tinereţe, nenorocit în viaţa de familie, nenorocit a murit acest nobil talent, care şi-a cîntat simţirea, într'un veac de nesimţire.

Sylv.

MAX NORDAU

— Vezĭ pag. II a —

Rezolvirea situaţieĭ

Frămîntările şi tratativele continuă să agite partidul liberal.

De la venirea în Bucureştĭ a d-luĭ Eug. Stătescu maĭ ales, este o fierbere neobişnuită în sînul mareluĭ partid. Toţĭ simt că s'a apropiat momentul decisiv şi fie-care se teme să nu rămîĭe pe din afară.

După cît se pare însă, aurelianiştiĭ aŭ angajamente maĭ serioase cu d. Eug. Stătescu şi eĭ speră că vor reuşi să capete o situaţie preponderantă în guvernul viitor.

Convocarea majorităţilor

In cercurile stătestiste se vorbeşte despre o mare manifestaţie a partiduluĭ prin care să se proclame d. Eug. Stătescu ca şef.

Se spune că în primele zile ale luneĭ Octombrie vor fi convocaţĭ în Bucureştĭ deputaţiĭ şi senatoriĭ liberalĭ cum şi preşedinţiĭ şi membriĭ comitetelor cluburilor liberale din judeţe pentru a fi consultaţĭ asupra situaţieĭ. La această adunare aurelianiştiĭ şi stătestiştiĭ vor demonstra în favoarea d-luĭ Stătescu şi vor cere ca să i se dea d-sale puterea.

Răspunsul d-luĭ Stătescu

Această demonstraţie va da prilej d-luĭ Eug. Stătescu să apară pe faţă în luptele dintre liberalĭ şi să ĭa conducerea guvernuluĭ.

D. Stătescu nu vrea să aĭbă aerul că umblă d-sa după putere şi nicĭ nu voĭeşte să lase vre unuĭa dintre fruntaşĭ putinţa de a maĭ lupta în contra d-sale.

Chemat la putere printr'o manifestaţie a partiduluĭ, d-sa va avea aerul că face un sacrificiŭ, luînd preşidenţia guvernuluĭ.

Intimĭ de aĭ d-luĭ Stătescu afirmă că însuşĭ d-sa a cerut să i se facă această demonstraţie, crezînd că aceasta ar fi un mijloc ca să strîngă rîndurile răzlăţite ale liberalilor şi să le maĭ comunice un oare-care entuziasm şi credinţa că partidul este încă în stare de a guverna.

Manifestaţia aceasta va fi una din acele loviturĭ de teatru cu care ne-a obişnuit deja de mult d. Stătescu.

Sturdziştiĭ

Inţelegerea ce pare că s'a stabilit între d. Eug. Stătescu şi aurelianiştiĭ nu convine de loc sturdziştilor şi de şi d. Dim. A. Sturdza a spus în maĭ multe rîndurĭ că d-sa e gata să cedeze locu d-luĭ Eug. Stătescu, totuşĭ azĭ d. Sturdza nu e de loc dispus să părăsească guvernul.

Sturdziştiĭ lucrează pe capete pentru ca să zădărnicească planul d-luĭ Eug. Stătescu. De o camdată mijlocul lor de luptă este intriga. Chestia portofoliilor ministeriale este grozav exploatată.

Ocultiştiĭ spun deja unora dintre fruntaşiĭ aurelianiştilor că pe eĭ îĭ sacrifică d. Stătescu; se înţelege că intriganţiĭ se adresează celor doritorĭ de portofoliĭ. Pînă acum intrigile n'aŭ produs nicĭ un efect, dar nu se ştie dacă pînă în cele din urmă ele nu vor reuşi să'ĭ rupă în două pe aurelianiştĭ.

Deja în sînul grupuluĭ acesta se ridică o foarte gravă chestie: Ce se face cu vernescaniĭ? Aceştĭa aŭ angajamente cu aurelianiştiĭ în privinţa portofoliilor ministeriale.

Şi sturdziştiĭ n'aŭ uitat nicĭ această chestie.

Dar, fără îndoĭală, totul depinde de atitudinea mareĭ întrunirĭ ce se va ţine luna viitoare.

Rep.

A se vedea în corpul ziaruluĭ interesante amănunte asupra chestiuneĭ dizolvăreĭ parlamentuluĭ.

Paul Adam

E unul din romancieriĭ francezĭ tinerĭ ceĭ maĭ cetiţĭ. De şi tînăr, are la activul luĭ multe volume.

Născut la Paris în 1862, debută în 1885 cu un roman naturalist Chair molle, *care a făcut mult zgomot în lumea literară. Apoĭ a scris, într'un stil nervos, în care se arată pe rînd mistic, naturist, socialist:* Soi; En décor; Essence de soleil; Etre; Robes rouges; le Vice filial; les Coeurs utiles; Princesses byzantines; la Parade amoureuse; le Mystere des foules; l'Année de Clarisse; la Bataille d'Uhde.

In colaborare cu Jean Moréas a scris: le Thé chez Miranda *şi* les Demoiselles Goubert. *Cu Gustave Mourey o dramă:* l'Automne.

C. Ant.

Social-democraţia germană

Congresul. — Situaţia morală şi economică.—Raportul partiduluĭ.

In curînd se va ţine la Hamburg congresul naţional al social-democraţieĭ germane. Ca în toţĭ aniĭ, aşa şi de astă dată, consiliul general al partiduluĭ publică un raport, un fel de dare de seamă asupra activităţeĭ şi situaţieĭ partiduluĭ.

Raportul începe prin a declara că, pentru a intra în apropiata luptă electorală, partidul e gata. Războĭul poate începe la orĭ-ce moment,—toate forţele sînt concentrate. Tendinţa reacţionarilor de a restrînge libertatea asociaţiuneĭ şi a întrunirilor, a furnizat social-democraţieĭ germane o chestie pe tema căreĭa poate începe o agitaţiune puternică.

*

In alegerile pentru comune, socialiştiĭ aŭ reuşit maĭ mult de cît în aniĭ trecuţĭ. In 23 de oraşe eĭ aŭ participat cu succes la alegerile judecătorilor industrialĭ. Cît priveşte agitaţiunea, ea e mult ajutată de presa social-democrată, care în anul trecut era reprezentată în Germania prin 69 ziare politice şi 55 ziare de breaslă, adică în total 124 ziare.

S'aŭ încasat 4349 mărcĭ maĭ mult de cît în anul trecut, s'aŭ cheltuit 52,971 mărcĭ maĭ mult de cît în anul trecut. Ceĭ maĭ mulţĭ banĭ s'aŭ cheltuit pentru susţinerea preseĭ.

*

Printre cheltuĭelĭ se citează 10.319 mărcĭ pentru ajutoare; 159 de miĭ de mărcĭ pentru agitaţiunĭ; 26 miĭ mărcĭ pentru agitaţiunĭ electorale; 27 miĭ mărcĭ pentru diurnele deputaţilor; 14 miĭ mărcĭ cheltuĭelĭ de administraţie; 94 miĭ mărcĭ ajutoare acordate preseĭ.

Ţifrele acestea sînt foarte caracteristice. Ele ne arată maĭ mult de cît orĭ ce mărimea partiduluĭ social-democrat. Importanţa ţifrelor creşte încă, dacă ţinem în samă, că toţĭ aceştĭ banĭ nu sînt proveniţĭ din cotizaţiunĭ obligatoriĭ marĭ, ci din cotizaţiunĭ voluntare, din vînzarea unor bonurĭ de cîte 10 parale unul, şi din cîştigurile realizate de presa socialistă.

In această privinţă, Germania este o ţară unică; social-democraţia din nicĭ o ţară, nu se poate măsura cu cea germană.

*

Dar veniturile social-democraţieĭ germane sînt mult maĭ marĭ de cît cele trecute în raport. Căcĭ cotizaţiunile încasate de diferitele bresle, veniturile produse de serbările diferitelor organizaţiunĭ locale, nu intră în ţifrele controlate de consiliul general. Aşa că în total venitul partiduluĭ social-democrat german, a fost cu drept cuvînt evaluat la patru pînă la cincĭ milioane mărcĭ pe an.

La urmă raportul maĭ menţionează că membriĭ partiduluĭ social-democrat aŭ fost condamnaţĭ împreună la cîte-va sute de anĭ închisoare şi la maĭ multe miĭ de mărcĭ amenzĭ. Cu toate acestea numărul aderenţilor socializmuluĭ creşte zilnic.

E de mirat oare că aşa un partid sfidează toate ameninţările şi rezistă tuturor persecuţiunilor?

Gal.

CARNETUL SAPTAMINEĬ

Din ţară

De cît-va timp d. Stătescu a devenit barometrul partiduluĭ liberal. D-sa este considerat ca păpuşele de la ceasornicele elveţiene cu barometru. Cît timp stă în casă d. Stătescu partidul se consideră în pericol, imediat însă ce ese d-sa pe stradă tot partidul e în mişcare.

Dar maĭ perfecţionat ca păpuşile elveţiene, d. Stătescu nu arată numaĭ starea atmosfereĭ partiduluĭ, ci şi a diferitelor grupurĭ din partid.

Chestia e: a eşit numaĭ moşu din cuşcă, saŭ şi baba. D. Stătescu pe cine are la braţ, cu cine se plimbă, cu cine mănîncă?

Bĭetu domnu Stătescu, drept multe trebuĭe să maĭ servească partiduluĭ! Drept barometru şi pînă chĭar drept Miliţă Sturdza.

Un liberal striga alaltăerĭ furios la Capşa:

— Hotărît, miniştriĭ actualĭ aŭ să compromită partidul cu desăvîrşire.

— Dar de ce, mă rog, îl întrerupse un sturdzist.

— Pentru-că nu sînt nicĭ o dată la locul lor. Auziţĭ, să nu fie nicĭ unul măcar în tîrgul de vite de la Constanţa!

Afacerea cu cîntăreaţa Olga, care a fost asasinată la Sofia, a încurcat cu desăvîrşire pe d. Dim. Sturdza.

Această afacere îĭ strică tot rostul vieţeĭ, îĭ cere să-şĭ ĭasă din obiceĭurĭ.

— Auziţĭ! strigă d-sa, să pretind eŭ Bulgarilor să'mĭ ceară scuze, dar eŭ sînt obicĭnuit numaĭ să cer scuze. Nu, asta nu se poate.

Şi de aceea d. Sturdza pune afacerea la dosar.

Din străinătate

Mare senzaţie face acum o daraveră financiară a principeluĭ Reuss XXXVI. Acest principe, dintr'o casă domnitoare a unuĭ stat microscopic german, avea printre altele şi o moşie în Ungaria. Fiind un craĭ fără seamăn, el 'şi-a cheltuit toată averea şi a întreprins asupra moşiilor ipotecĭ peste ipotecĭ. La urmă un escroc ungur reuşi să cumpere de la Reuss, pe un preţ de nimic, moşia din Ungaria. Principele cheltui repede şi aceştĭ banĭ şi ajunse într'o stare desperată. Acum interveniră rudele principeluĭ. Din ordinul împăratuluĭ Germanieĭ cumpărătorul moşieĭ fu pus sub supraveghere poliţienească, ĭar principele Reuss, care are la activul săŭ şi cîte-va fapte pedepsite de codul penal, — a fost internat într'o casă de nebunĭ. Aceasta pentru ca să se salveze reputaţia numeluĭ.

Impăratul Germanieĭ vînează acum în Ungaria. Inainte de a începe vînătoarea, Wilhelm II a trimes pe castelanul din Totis la biuroul de impozite, pentru ca acesta să-ĭ scoată, conform legilor ungureştĭ, un bilet prin care să i se permită vînarea. Petiţia prin care se cerea biletul era semnată Wilhelm II, ĭar biletul eliberat în ungureşte avea următorul conţinut:

„1. Nume: Wilhelm II.

„2. Ocupaţiunea: împăratul Germanieĭ.

„3. Domiciliul: Berlin.

Semnat:
Wilhelm I. R. m. p.

Castelanul a plătit într'acelaş timp şi taxa legală de 12 florinĭ.

De ar fi Wilhelm II tot aşa de legal şi cînd e vorba de constituţia germană, bine ar fi. Dar împăratul Germanieĭ e obicĭnuit să ceară în ţara sa 12 florinĭ acelora carĭ îndrăznesc să-ĭ critice arta...

Nota veselă

Fiul unuĭ ovreĭ bogat se întoarce de la studiĭ.

— Iţic dragă, ci-aĭ învuţat?—il întreabă tatăl-saŭ.

— Multi...

— Cum multi... spuni-mĭ şi mie ceva.

— Am învăţat de o pildă să fac aur.

— Aur? Spune-mĭ şi mie cum se face?

— Se ĭa 14 litrurĭ apă, 4 litrurĭ salpetru şi 2 k-grame argint şi se fierbe totul. Dar pe cînd fierbe, doamne fereşte, nu trebuĭe să te gîndeştĭ la un crocodil.

Face ovreiul cum 'ĭ-a zis feciorul-săŭ, dar după vre-o zece minute de fiertură zice:

— Fire-ar a draculuĭ se fie... Di 70 anĭ di cînd trăĭesc nu m'am gîndit la un crocodil; şi acum nu 'mĭ maĭ esă crocodilul din cap.

CHESTIA ZILEI

Stătescu-Hamlet

Eugen Stătescu *(ţinînd în mînă hîrca* ignobilului*):*
— A fi saŭ a nu fi.... prim-ministru ? !

IMPRESIUNI şi PALAVRE

(Din coresp. luĭ Chiţibuş cu cititoarele sale)

Iubirea eternă

Vecĭnic acelaş întrebare, acelaş spaĭmă de ziua de mîĭne, acelaş nesiguranţă în trăĭnicia amoruluĭ. *Sonia*, ca şi altele, îmĭ scrie în această privinţă şi eŭ, nenorocitul, trebuĭe să răspund şi în acelaş timp să nu mă repet.

Dragostea eternă, dragostea eternă, dar există ea? Tu, Sonia, care azĭ plîngĭ la ideĭa că *el* te poate părăsi, cînd te gîndeştĭ că poţĭ rămînea stingheră în viaţă, tu Sonia, cine ştie dacă mîĭne nu veĭ rîde de aceste gîndurĭ funebre. E posibil ca tu cea d'întîĭ să te convingĭ că aceasta nu există şi că în loc să te părăsească *el*, tu îl veĭ părăsi, uitîndu-l în braţele altuĭa. E cu putinţă însă şi contrariul. De n'o ţinea dragostea, poate ţinea prietenia. Sînt rare, dar tot se găsesc, maĭ ales în străinătate, acele părechĭ fericite de bătrînĭ, carĭ trăĭesc împreună fericiţĭ şi carĭ şi la sfîrşitul vieţeĭ cînd omul devine acrimonios, plihtisit şi plihtisitor, vieţuĭesc însă ca doĭ prietenĭ, vecĭnic de acelaş părere şi în tot-d'a-una mulţumiţĭ.

Eŭ nu cred în credinţa conjugală, de cît ca o excepţiune. Femeĭa de multe orĭ, graţie prejudecăţilor şi a o mulţime de alte împrejurărĭ, poate trece timpul critic al exuberanţeĭ fizice şi prin întîmplare rămîne cinstită. Bărbatul însă nu-ĭ oprit de nimic, ocaziunile i se prezintă şi *avînd în vedere că nu face nimănuĭ răŭ*, caută senzaţiunĭ nouĭ, crede că-şĭ împrospătează energia amoroasă şi *păcătueşte*, cum se zice. E superioară femeĭa care înţelege toate acestea, care le ĭartă, şi care se face şi maĭ iubită, atuncĭ cînd readuce prin blîndeţe şi prevenire pe soţul infidel lîngă vechia luĭ prietenă. A fost prin alcovurĭ infame, a avut aface cu femeĭ pierdute, revine zdrobit din aceste încercărĭ, din această *escapadă*.

A căutat emoţiunĭ nouĭ şi de multe orĭ a găsit amorurĭ mercenare, a dat de murdărie şi de dezgust, şi lecuit pentru o bucată de vreme, se întoarce *acasă* pocăit şi recunoscător pentru femeĭa care il ĭartă, îĭ panseazâ rana şi îĭ dă totul ce afară din căminul conjugal nu a găsit. E tot atîta plăcere, ca şi cînd aĭ făcut o lungă călătorie şi la întoarcere îţĭ găseştĭ pe aĭ tăĭ, te reaflĭ în interiorul tăŭ, cu figurile pe carĭ le iubeştĭ, cu carĭ te-aĭ deprins o viaţă întreagă.

Sînt oare multe femeĭ carĭ să priceapă acest lucru şi carĭ sînt în adevăr superioare bărbatuluĭ pentru că se pot ridica de-asupra patimilor omeneştĭ, le înfrîng şi ast-fel pot trăi fericite şi fac fericiţĭ atîţĭ bărbaţĭ? Din nenorocire ele sînt excepţiunĭ. O infidelitate din partea bărbatuluĭ aduce din partea femeeĭ represaliĭ, gospodăria se zdruncină, devine un infern şi ambiĭ soţĭ saŭ amanţĭ fug: unul într'o parte, altul în altă parte.

Veĭ căuta tu, *Sonio*, să te identificĭ *luĭ*, să'l complectezĭ cum el te va complecta pe tine, să'ĭ erţĭ păcatele, cum el le va erta pe ale tale, veĭ ştiĭ să fiĭ *om* şi să înţelegĭ *omul, poate* în acest caz dragostea voastră să se sfîrşească odată cu viaţa şi să ajungeţĭ ca acele fericite căzniciĭ, aşa de rare la noĭ, în carĭ prietenia a urmat amoruluĭ.

... Şi cu toate aceste, nu daŭ garanţie că urmînd aceste sfaturĭ, întrebuinţînd această reţetă, veĭ reuşi în idealul tăŭ. Omul este aşa de complexă fiinţă că nicĭ odată nu eştĭ sigur că n'aĭ uĭtat ceva...

Chiţibuş.

CRONICA

Cultul luĭ Budha

Am anunţat că la Paris s'a ţinut congresul orientaliştilor. Acest congres a fost închis cu un serviciŭ divin budistic, care a dat din noŭ ocaziune parizienilor ca să'şĭ manifesteze extravaganţele. Marele preot Dharmafalla a oficiat pentru menţinerea păceĭ, în faţa unuĭ public foarte numeros, printre care se remarcaŭ: principiĭ Henry d'Orleans şi Roland Bonaparte, Georges Clemenceau, secretarul general al ministeruluĭ de bele-arte, etc.

Ceremonia e foarte interesantă, maĭ ales din punctul de vedere artistic. Inainte de începutul eĭ, un mare coş cu florĭ, maĭ ales cu chrysanteme, circulă în public. Fie-care pios îşĭ alege un buchet. După aceasta se deschid uşile sanctuaruluĭ. Acoperişul altaruluĭ se compune din stofe de coloarea şofranuluĭ de care atîrnaŭ 37 de sfeşnice. Peste altar atîrna un drapel care lucea în toate culorile şi care era brodat cu florĭ fără frunze şi frunze fără florĭ. Toţĭ se apropiară de altar. Fie-care puse buchetul săŭ aşa că toate cozile florilor veneaŭ într'un singur rînd. După aceasta, d-l Guimet, directorul muzeuluĭ francez, ţinu o scurtă conferinţă asupra origineĭ şi doctorineĭ filozofice a cultuluĭ budistic.

Intră apoĭ marele preot Dharmafala, învelit într'o togă simplă portocalie. Dharmafala, un bărbat înalt la statură, un tip singalez de o aparenţă vioaĭe şi inteligentă, anunţă că vroĭeşte să serbeze aniversarea morţeĭ luĭ Bournouf care a făcut pentru prima dată cunoscută în Franţa religiunea luĭ Budha. Apoĭ ţinu un discurs amănunţit despre principiile filozofice ale acesteĭ religiunĭ. După discurs intonă un cîntec monoton în care evoca pacea şi fericirea generală— şi ceremonia era sfîrşită.

La urmă s'a desfăşurat o panglică de mătasă galbenă. Fie-care şi-a tăĭat o bucată dintr'însa şi a luat-o acasă ca suvenir.

Inst.

O nouă carte a luĭ Nordau

Psichofiziologia geniuluĭ şi talentuluĭ

(Biblioteca de filozofie contemp.; Alcan)

Max Nordau, cunoscutul autor al „Minciunilor convenţionale" şi „Degenerăreĭ", a dat la lumină o nouă carte: „Psichofiziologia geniuluĭ şi talentuluĭ", care e menită să dărîme toate părerile stabilite pînă acum asupra geniuluĭ şi talentuluĭ. Dacă concepţiile fiziologice ale luĭ Nordau ar fi drepte, toţĭ ceĭ carĭ aŭ fost consideraţĭ de contemporanĭ ca oamenĭ de geniŭ, romancierĭ, poeţĭ, pictorĭ, compozitorĭ, cad în rîndul talentelor saŭ în al geniilor de a treĭa şi a patra mînă, după expresia autoruluĭ.

Şi de astă dată, ca şi cu „Minciunile convenţionale" şi cu „Degenerarea", Nordau, care n'are nevoĭe să complacă nimănuĭ, va răscula contra luĭ toată lumea.

*

Ce este talentul, ce este geniul?

După Nordau, un talent e o „fiinţă" care îndeplineşte activităţĭ în general şi des practicate, maĭ bine ca majoritatea acelora carĭ aŭ căutat să dobîndească acelaş aptitudine.

„Un geniŭ e un „om" care închipuĭeşte activităţĭ nouĭ, încă nepracticate pînă la el, saŭ practică activităţĭ cunoscute, însă după o metodă cu totul proprie şi personală".

Talentul, care poate fi apanagiul tutulor oamenilor, n'are o bază anatomică, structurală şi nu se bazează pe o dezvoltare particulară a centrelor; geniul are o bază fiziologică specială, oare-carĭ centre cerebrale dezvoltate în particular. Talent poate avea orĭ-ce individ normal, dedîndu-se numaĭ la o activitate. Fiind rezultatul uneĭ activităţĭ propriĭ, talentul nu e ereditar.

Geniul e ceva extra-ordinar, independent de educaţia şi voinţa noastră. Nordau zice:

„El se bazează pe dezvoltarea particulară a unuĭ centru nervos, cîte odată a maĭ multor centre, saŭ chĭar a tutulor... Din punctul de vedere fiziologic, ar trebui să vorbim de geniŭ în tot-d'auna cînd un centru oare-care e dezvoltat într'un mod extraordinar, întrecînd mult măsura normală..."

Şi în alt loc:

„Geniul se bazează numaĭ peperfecţionarea excepţională a centrelor cerebrale supreme, decĭ numaĭ omeneştĭ, cărora li se consideră ca funcţiunĭ „judecata" şi „voinţa".

„Prin judecată şi voinţă un geniŭ este geniŭ şi dezvoltarea centrelor de judecată şi voinţă contribuĭe la formarea luĭ".

*

Dacă se dezvoltă numaĭ centrul de voinţă nu e de ajuns. Dezvoltarea exclusivă a centruluĭ de judecată poate da un geniŭ: un mare cugetător, un filozof, un matematic saŭ un naturalist. Dacă ambele centre se dezvoltă extraordinar şi paralel, dînd un geniŭ de voinţă unit cu unul de judecată, ne găsim în faţa geniilor de primul ordin, acelor fiinţe extraodinare carĭ schimbă cursul istorieĭ lumeĭ. Un Christos, un Mahomet, un Napoleon, aŭ fost geniĭ de voinţă şi judecată.

Dacă, după definiţia luĭ Nordau, geniul trebuĭe să producă reprezentaţiĭ nouă, necunoscute pînă atuncĭ, în rîndu lor nu pot intra poezia, muzica, artele plastice, carĭ reproduc numaĭ lucrurĭ vechĭ, cunoscute, simţite şi nesimţite.

Creatariĭ acestora nu pot fi dar *geniĭ*.

„...Geniile emoţionale vin după îmblînzitoriĭ oamenilor, după îmblînzitoriĭ materieĭ, după simpliĭ cugetătorĭ. Se deosibesc de mulţime printr'o maĭ mare vigoare de muncă automatică a centrelor lor, dar nu printr'o dezvoltare originală saŭ personală...."

Teoria luĭ Nordau dărîmă pe toţĭ aceĭa carĭ aŭ profitat de cultul datorit geniilor, de la carĭ n'aŭ de cît numele, răstoarnă idoliĭ ceĭ maĭ scumpĭ aĭ societăţeĭ contemporane: actorĭ, compozitorĭ, pictorĭ. Chĭar şi aceĭa carĭ aŭ crezut că se ridică de asupra mulţimeĭ prin geniul lor, romancierĭ, poeţĭ, sînt adînc lovitĭ în interesele lor.

Insă, ca să admitem teoria luĭ Nordau trebuĭe să se demonstreze maĭ întîĭ evidenţa centrelor de judecată şi voinţă. Nu s'aŭ putut localiza într'o parte oarecare a creeruluĭ aceste centre şi nicĭ nu s'a arătat sub ce formă se manifestă. Pînă la aflarea lor să ne mulţumim cu argumentele profunde, nouĭ, dar încă nedecizive ce aduce pătrunzătorul spirit al luĭ Nordau.

C. Ant.

Un bucureştean pe zi

Spiru Haret

Iată un om care a întrecut pe spiţerul Poni. D. Haret are în ghiozdanul săŭ talismanul vindecător al tutulor instituţiilor şcolare, artistice şi beletristice.

D. Haret cu proĭectul săŭ de lege va îndrepta instrucţia, teatrul, conservatorul, şcoala de bele-arte, va da poporuluĭ reviste, instrucţie romînească, simţiminte naţionale, spirit de economie, avere, fericire!

Şi cînd te gîndeştĭ că omul acesta trăeşte în ţara noastră de 40 de anĭ şi nimenĭ nu l'a cunoscut!

Ce ţară! ce popor!

Dar *orrrribile dictu*! chĭar azĭ cînd şĭ-a dat la iveală talismanul, ţara această voĭeşte să-l înlăture de la putere şi să-l împĭedice de a-ĭ vindeca rănile grozave şi a o face fericită.

Ce ţară! Ce popor!

D. Spiru Haret a fost secretar general la instrucţie pe cînd era ministru d. Sturdza, e omul de încredere al acestuĭa şi profesor la facultatea de ştiinţe. Este muncitor, fără îndoĭală, dar are modestia de a'şĭ ţine operile ascunse.

Ce om! ce ministru!

Pic.

ZNOAVE

Cioban noŭ

Un ardelean bogat, stăpîn de oĭ, băgase un cioban pe care îl chema Onea.

Peste vre-o două zile după ce-ĭ dădu oile în seamă, se duse să vadă cum merg lucrurile.

Oile păşteaŭ răspîndite pe o culme.

Onea sta sus tocmaĭ în vîrful culmeĭ, rezemat în toiag.

Stăpînul îl strigă de jos:

— Oneo, măĭ Oneo!
— O tu! îĭ răspunse Onea.
— Aŭ vint-a lupul?
— Că doar n'o vint popa!
— Aŭ luat-aŭ vre-o oaĭe?
— Că doar n'o vint s'aducă!
— Albă orĭ neagră?
— No, că doar n'o stat s'aleagă!
— Şi încătrăŭ aŭ apucat; cătră cîmp orĭ cătră crîng?
— Că doar nu s'o dus la beserică, fire-ar pĭelea luĭ a draculuĭ!

Dumitru Stăncescu

POEZII INEDITE de N. BELDICEANU

Tatiĭ...

Te-aĭ dus răpit de-al morţiĭ vînt
In trista groapă de pămînt
Şi jalea n'am cuĭ să mĭ-o spun;
Speranţele toate 'mĭ apun.
Ah, Doamne, traĭul ce mĭ'ĭ bun!
Aşĭ vrea ca tot acelaş vînt
Să mă răpească şi pe mine,
Să dorm alăturea cu tine
Eternul somn într'un mormînt.
De-asupra 'ntunecateĭ gropĭ
S'adie vîntu 'ncet prin plopĭ
Şi frunza să şoptească lin
De chinul meŭ şi de-al tăŭ chin.

Lîngă izvor

Sub salcie, lîngă izvor
Te-aştept, iubita mea, să viĭ
Să te privesc şi să'ţĭ sărut
Obrajiĭ tăĭ trandafiriĭ.

. . . .

Ne-om pĭerde 'n dulce dezmĭerdare,
In farmec dulce de iubire;
Culcîndu'mĭ capu 'ncet pe sînu'ţĭ,
Să plîng de-atîta fericire.

N. Beldiceanu.

Curs de dicţiune

Este incontestabil că o bună dicţiune contribue enorm la succesul actorilor, avocaţilor, conferenţiarilor şi cititorilor. La noĭ dicţiunea se neglijează cu desăvîrşire.

In şcolile publice, maĭ ales, profesoriĭ nu se ocupă de loc să înveţe pe copiĭ a ceti. Este drept că nicĭ profesoriĭ nu ştiŭ să citească.

Apoĭ cum foarte multă lume îşĭ face educaţia în străinătate, cum suferim de mania franţuzismuluĭ, maĭ toţĭ vorbim foarte răŭ romîneşte.

Sînt foarte rarĭ aceĭa carĭ ştiŭ să citească bine, să intoneze just cuvintele şi frazele. Este o artă specială citirea şi fără îndoĭală trebuĭe s'o înveţĭ pentru ca s'o posezĭ. Sînt rarĭ oameniĭ carĭ citesc instinctiv bine, cum sînt alţiĭ actorĭ şi oratorĭ fără ca să aĭbă nevoĭe de studiĭ speciale.

Dar cum toţĭ avem nevoĭe să citim şi foarte mulţĭ să şi vorbim, şi cum nu toţĭ ne naştem cu talentul de a citi, saŭ cu acela de oratorĭ, un curs de dicţiune nu poate fi de cît folositor.

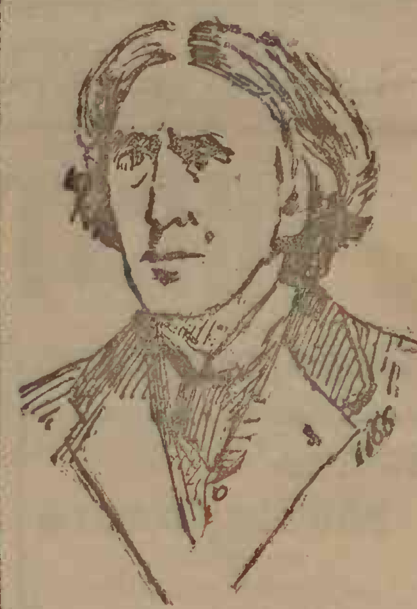
Sînt şi mulţĭ oamenĭ carĭ aŭ diferite defecte de pronunţare, eĭ bine, prin exerciţiĭ facute cu o bună metodă aceste defecte dispar.

Curs de dicţiune nu avem pînă acum de cît la conservator. Acĭ însă se face cursul special pentru viitoriĭ actorĭ şi fără ca să fie separat de toate cele-l'alte cursurĭ ce se predaŭ la clasa de declamaţie. De cîte-va zile însă, după inzistenţele maĭ multora, d. Ştefan Velescu, profesorul claseĭ de declamaţie de la conservator, s'a decis să deschidă un curs de dicţiune.

D. Velescu va aduce prin acest curs serviciĭ reale tutulor acelora carĭ se vor grăbi să profite de lecţiile ce s'a decis să facă. D. Velescu s'a făcut tot-d'a-una remarcat prin dicţiunea sa splendidă. Era decĭ desemnat ca să aducă tutulor acelora carĭ doresc să aĭbă o dicţiune corectă serviciul de a'ĭ învăţa să vorbească şi să citească bine, limpede, frumos.

T.

Henry Brodrib-Irving

Anglia nu prea e înzestrată cu marĭ tragedianĭ.

Unul însă a ajuns la mare renume european, de şi a ĭeşit puţin din Anglia,—şi aceasta e Irving.

Astă-zi deja în vîrstă de 59 de anĭ, Irving a debutat în 1856 şi în curînd îşĭ făcu intrarea triumfală pe primele scene ale Londreĭ.

In 1897 creă Hamlet, *apoĭ succesiv* Othelo *şi* Iago, Macbeth, Richard al III-lea, Shylock, Faust, Falstaff, *etc. In Shakespeare, se zice, că e neîntrecut. De alt-fel e o personalitate artistică, care desfide comparaţiunile.*

Are în Anglia o singură parteneră vrednică de el, pe Miss Ellen Terry.

E prea puţin răspîndită limba englezească la noĭ—ca să putem spera să-l vedem în Romînia.

Gingi.

PROSTII OMENEŞTI

Termometrul amoruluĭ

Un optician filozof a spus:

„Amorul este un termometru care, urmînd variaţiunile inimeĭ, se urcă şi se scoboară".

Acest optician avea dreptate. Vă voĭ dovedi.

Intrevederea (cincĭ-zecĭ de grade)

Scena se petrece într'un salon.

Amfitrionul se apropie de un tînăr care şade rezemat de un „cheminée".

— Domnule Alexandre, îĭ spune el, aĭ văzut fata ceea tînără în rochĭe roză?

— Da.

— Cum ţi se pare?

— Incîntătoare.

— Are patru sute de miĭ de leĭ zestre.

— Pristi! nu e numaĭ încîntătoare, o găsesc răpitoare, ameţitoare, înflă... în sfîrşit nu găsesc adjectiv capabil să exprime cugetarea mea. Te rog, reprezintă-mă părinţilor.

— Drace, cum te aprinzĭ!

— Nu e natural?.... Gîndeşte-te dacă aşĭ putea reuşi.

— Trebuĭe să-ţĭ spun că nu displacĭ familieĭ eĭ, care te cunoaşte deja din vedere şi reputaţie.

— Şi s'ar putea face căsătoria asta?

— Sînt sigur că astă seară aĭ fi în stare să facĭ cununia.

— De ce nu!

Junele Alexandru e la cincĭ-zecĭ de grade, căldură de Senegal.

Semnătura contractuluĭ

Domnul Alexandru Gulavin a făcut cererea sa care a fost foarte bine primită.

Socrul în perspectivă începe să citească contractul şi ajungînd la chestia zestreĭ spune: Daŭ feteĭ mele două sute miĭ leĭ zestre.

— Pardon, întrerupse timid Alexandru, nu vă înşelaţĭ?

FOIŢA ZIARULUI ADEVĔRUL

110

JULES MARY

VALSUL BARBAŢILOR

Partea a patra

TRĂZNETUL

III

— Dacă D. Thomeret s'ar fi găsit în noaptea asta la Val-Dieu, murmură el, este evident că bănuĭelile ar fi căzut asupra luĭ... Dacă n'a pus foc el însuşĭ, cine ştie dacă n'a lăsat la Val-Dieu vre un complice?

— D. judecător a interogat pe d-na Thomeret.

— Ea n'a putut să'mĭ spuie nimic.

— E de mirat cum d. Thomeret şi fiul săŭ adoptiv d. Gilbert, să fi lipsit tocmaĭ în noaptea acesteĭ catastrofe.

— D. Thomeret a lăsat poate acĭ un lucrător care îĭ este devotat şi care a executat ordinele sale...

— Asta o însemna să se facă pe vecĭ sclavul uneĭ indiscreţiĭ din partea acestuĭ lucrător... Şi aşĭ admite cu greŭ această imprudenţă. Plecarea luĭ Thomeret strică toate hipotezele noastre... Ah! dacă n'ar fi plecat...

— Da, zise rîzînd sub-ofiţerul de jandarmĭ dacă n'ar fi plecat! Dar l'am văzut suindu-se în tren.

— Cu un bilet pentru ce destinaţie?

— Pentru Paris.

— Trenul se oprise la toate staţiunile pînă la Charleville?

— Da. Expresul n'a început de cît de la Charleville.

Judecătorul se gîndea.

Dar nu îndrăznea să exprime rezultatul reflecţiilor sale.

Numaĭ că îngrijitorul caselor urmărea aceste reflecţiunĭ pe faţa magistratuluĭ.

Şi zise de o dată:

— D. judecător ştie bine, nu'ĭ aşa, că este un tren care pleacă dis-dimineaţă din Charleville şi ajunge la Paris înainte de amiazĭ?... Nu cunosc ora ezactă dar am la jandarmerie un indicator...

Magistratul surîse văzîndu-se ghicit.

— Eştĭ inteligent şi înţelegĭ fără ca cine-va să'şĭ formuleze gîdirea.

— D. judecător socoteşte că D. Thomeret a putut să părăsească trenul la Braux saŭ Nouzon, spre exemplu, şi să revie...

— Este posibil oare?

— Avea timp pentru asta.

— Avea timp să ia un alt tren.

— Dacă d. Thomeret a făcut aceasta apoĭ...

— Crezĭ decĭ...?

— Presupunînd că dînsul a pus focul, putea lesne să se ducă pe jos pînă în oraş. Acolo este maĭ puţin cunoscut. Ar fi luat apoĭ trenul pentru Paris... trenul de dimineaţă... şi la ora asta se plimbă prin oraş căutînd cine ştie ce combinaţie... Dacă nu ne înşelăm, lucrurile a fost puse bine la cale... Asta'ĭ face onoare... căcĭ nu prea văd mijlocul de a'l prinde în capcană!...

— Vom căuta.

De alt-fel, făcu sub-ofiţerul de politeţă şi prin diferenţă, ceea ce am spus nu'ĭ pentru a descuraja justiţia. D. judecător din parte'ĭ, a gîbjit pe mulţĭ alţiĭ şi nu s'a aşteptat...

Judecătorul făcu un semn uşor din cap.

Asta însemna că afacerea în chestie nu'l speria maĭ mult de cît altele.

El văzu pe judecătorul de pace la amiazĭ.

Sindicul sosise.

Judecătorul avu cu sindicul o lungă conversaţie în urma căreĭa cîte-şi-doĭ plecară spre Charleville.

IV

După cum se aştepta Sabina, Thomeret şi Gilbert veniră în ziuă. Am îĭ bărbaţĭ, fără a'şĭ fi dat rendezvous, se întîlniră la gara de Est, la Paris, şi făcură drumul împreună.

Thomeret părea foarte afectat de această catastrofă.

La sosirea sa la Monthermé, se grăbi să alerge pînă la sticlărie şi acolo rămase mult timp în contemplare înaintea acestuĭ dezastru şi, după cum se ştie că era un abil comedian, ştiŭ, la un moment dat, să verse cîte-va lacrimĭ.

Se aflaŭ acolo, din întîmplare, cîţĭ-va martorĭ aĭ dureriĭ sale carĭ puteaŭ maĭ tîrziŭ dacă Thomeret ar fi liniştit, să atesteze în faţa justiţieĭ că stăpînul sticlărieĭ nu rămase nesimţitor înaintea ruineĭ sale.

El căută azil într'un hotel din Monthermé, în timp ce Celesta, în modesta sa casă, primea pe Gilbert cu Sabina şi refuza să'ĭ lase să plece.

— Sînt săracă, dar cel puţin am o sărăcie de adăpost, zise fosta doică... Aicĭ veţĭ fi maĭ bine ca la cîrciumă... Şi cît despre Gilbert. asta'ĭ va reamintĭ copilăria... îşĭ va regăsi cămăruţa aşa cum a lăsat'o cînd m'a părăsit pentru a se duce să locuiască la castel.

Nimic nu se petrecu în timpul celor două zile carĭ urmară. Compania de siguranţă trimise pe agenţiĭ săĭ pentru a evalua pagubele şi Thomeret petrecu cele două zile cu dînşiĭ.

Judecătorul de instrucţie revenise a doua zi după incendiŭ.

El avu o lungă converzaţie cu Thomeret.

Fără îndoială acesta se aştepta la aceasta şi răspunsurile sale eraŭ gata, căcĭ el nu păru nicĭ surprins, nicĭ neliniştit de această întoarcere a magistratuluĭ.

El se aştepta numaĭ să fie chemat la parchetul din Charleville şi siguranţa sa nu putu de cît să se mărească atuncĭ cînd înţelese că tocmaĭ pentru dînsul judecătorul se deranja şi făcea călătoria.

Chestiunile magistratuluĭ către Thomeret se raportaŭ maĭ cu seamă la cauzele carĭ ar fi putut da loc la incendiŭ.

Dar nicĭ un cuvînt nu fu pronunţat de judecător cu privire la descoperirile făcute în mijlocul sfărîmăturilor, nicĭ o singură aluzie. S'ar fi spus că judecătorul considera aceste descoperirĭ ca fiind de nicĭ o valoare şi că nicĭ se maĭ gîndea la ele.

In realitate, el nu voia să provoace bănuielile luĭ Thomeret, contra căruia nu se simţea încă destul de armat.

El aştepta informaţiĭ complimentare şi aceste informaţiĭ nu vor întîrzia să sosească.

— Bănuiţĭ vre-o-rea-voinţă? întrebă el.

Thomeret răspunse cam cu durere:

— Ce-aşĭ putea să vă spun?

N'am nicĭ o bănuială, nicĭ una, v'o jur. Se poate maĭ la urmă să fie opera ureĭ vre-unuĭ lucrător concediat. Dar asta nu'ĭ de cît o părere foarte vagă şi ceea ce formulez nu'ĭ o acuzaţie. D-voastră D-le, aţĭ descoperit vre-o urmă, vre un indiciŭ?

Judecătorul observă că Thomeret aştepta răspunsul cu oare-care surexcitaţie.

— Nimic! zise el.

In acelaşĭ timp îl observă.

Thomeret nu'şĭ putu reţine uşor suspin de uşurare, ochiĭ îĭ străluceaŭ şi obrazul i se animă.

— Regret, zise el, căcĭ, dacă aţĭ fi avut bănuelĭ şi dacă aceste bănuelĭ s'ar fi raportat la unul din lucrătoriĭ meĭ, e posibil că aceasta m'ar fi luminat pe mine însumĭ... Cîte o dată este de ajuns un amănunt pentru a'ţĭ împrospăta o lume de suvenirurĭ...

— Din nenorocire, acest amănunt justiţia nu'l posedă.

Apoĭ după o mică tăcere:

— In cazul cînd, în loc de o crimă, n'ar fi fost de cît un accident, cum l'aţĭ explica d-voastră?

— Cum se explică cea maĭ mare parte a incendiilor dintre carĭ treĭ sferturĭ sînt cauzate din inprudenţa vre-unuĭ fumător. E posibil ca unul din lucrătoriĭ meĭ să fi venit la sticlărie în acea seară, sub un pretext saŭ altul, pentru a căuta cine ştie ce.. Şĭ-o fi aprins pipa, o fi aruncat chibritul peste vre-o grămadă de scîndurĭ uscate la carĭ focul s'ar fi comunicat încet, acolo incendiul o fi mocnit timp de ore fără ca să se simţă şi de odată o fi izbucnit, comunicîndu-se la nişte bidoane de petrol. Atuncĭ s'o fi întins cu repeziciune la clădirile sticlărieĭ la biurourĭ şi la locuinţă.

— In adevăr, e posibil zise judecătorul.

Thomeret reluă cu tristeţă:

— Regret că nu pot să vă informez maĭ mult, dar d-voastră ştiţĭ fără îndoială, d-le, că, în momentul cînd sticlăria mea era în flacărĭ nu eram departe de a ajunge la Paris, negîndindu-mă de loc la o asemenea catastroafă care punea capăt ruineĭ mele... E de ce deveni nebun, D-zeul meŭ, este în adevăr de ce!

Thomeret îşĭ şterse ochiĭ.

Judecătorul nu maĭ inzistase.

Luîndu'şĭ ziua bună, el zise numaĭ cu un fel de indiferenţă şi pentru-că aceasta era datoria sa:

— Este foarte posibil ca să am nevoie să vă maĭ întîlnesc pentru a complecta oare-care informaţiĭ... Dacă ne va veni vre-un indiciu, vi'l vom împărtăşi îndată, căcĭ atuncĭ s'ar putea ca amintirile d-voastră persoanele să ne fie utile...

(Va urma)

— De loc. In tot-d'a-una am spus că voi da ficei mele două sute mii lei... Ați auzit vorbindu-se de o sumă mai mare?

— De patru sute mii.

— E o eroare.

— Va să zică mă luați pentru bani? întrebă cu mînie tînăra fată.

— Nu, domnișoară, răspunde Alexandru. Vă rog să nu credeți asta.—Și eŭ care credeam să duc un lux să speriŭ tot Bucureștiŭ, cugetă Alexandru suspinînd adînc.

Termometrul nu mai arată de cît patru-zeci de grade.

Ceremonia

După slujbă toate rudele din partea miresei înconjură pe Alexandru.

— Iubite domn, zice un unchiŭ bătrîn, sînt încîntat că în familia noastră....

— Și eŭ, răspunde ginerele, de politeță.

—Am să viŭ să îaŭ masa la dumneata de două trei ori pe săptămînă.

— In tot-d'a-una veĭ fi bine primit

— Dragă vărule, spune un tînăr, căci pot să te numesc așa din moment ce aĭ luat de nevastă pe vară mea.

— De sigur.

— Ei bine, vărule, am auzit că eștĭ foarte bun cu prefectul poliției,

— E adevărat.

— Vreaŭ să mă repez pînă la Iașĭ, n'aĭ putea să-mĭ scoțĭ de la el bilet gratis?

— Foarte ușor.

— Nu de alt-ceva, dar baniĭ ăĭa îĭ cheltuiesc maĭ bine pe altele.

— Natural.

— Viŭ mîine pe la tine să maĭ vorbim.

— La ordin.

— Iubite Alexandre, începe o mătușă, să-mĭ facĭ fericită nepoata.

— Voĭ fi modelul soților.

— Dacă îmĭ nenoroceștĭ fata, zice mama supărată, te omor.

— Fiĭ sigură, dragă soacră.

Această întrețînere familiară a răcorit simțitor temperatura. Termometrul cade la treĭ-zecĭ și cincĭ de grade.

In noaptea de nuntă

Alexandru, intrat în domiciliul conjugal, își contemplă femeea și își face reflexiunile următoare:

— Am căpătat două sute de miĭ leĭ maĭ puțin, dar cel puțin e frumoasă. Are un păr admirabil.

Miresa îșĭ scoate cîte-va șuvițe false. Alexandru strîmbă din nas.

— Uite, Doamne, crăŭ false. Aĭ dracului „coiffeurs", abiliĭ maĭ sint. In sfîrșit ce-mĭ pasă; nu părul face fericirea..... Alt-ceva nu maĭ crez să aibă fals.

Ea scoate o considerabilă cantitate de bumbac. Alexandru se strîmbă din nou.

Termometrul nu maĭ arată de cît două zecĭ și opt de grade.

In contra obiceiuluĭ, bumbacul produsese frig.

După un an

— Amicul nostru, domnul Elefterescu dă mîine seară un mare „soirée".

— Știŭ.

— Mergem, nu'ĭ așa?

— Nu.

— Pentru ce?

— Pentru-că lumea mă plictisește, nimic nu e maĭ nesuferit de cît să mergĭ la bal.

—Asta e părerea dumitale. Admit să nu te distreze balurile, dar datoria îțĭ poruncește să mă conducĭ, de oare-ce știĭ că mie îmĭ place. Atîta sacrificiŭ pot să facĭ pentru soția d-tale.

— Dar dumneata de ce nu facĭ sacrificiĭ pentru mine. Maĭ întîiŭ codul îmĭ dă dreptate: el spune, că femeea trebue să urmeze pe bărbatul săŭ; dar cînd acesta din urmă nu ese, femeea sa nu trebuie să insiste spre a merge în lume.

— Va să zică nu mergĭ?

— Nu.

— Eĭ bine, cu mine nu maĭ aĭ vorbă.

Termometrul arată abia patru sprezece grade.

După cincĭ anĭ

O dolcă bate pe un copil care scoate strigăte sfîșietoare.

O fetiță de treĭ anĭ sparge un vas de porțelan, voind să'șĭ îa păpușa de pe o mobilă.

Un băĭat de doĭ anĭ se joacă cu chibriturile și e aproape să dea foc la o perdea.

— Fir'ar aĭ draculuĭ de copiĭ, strigă Alexandru, o să mă înebunească.

— Te rog, nu-ĭ înjura. Așa sînt copiiĭ. Par'că știĭ eĭ ce fac.

— Uf!...

— După cum văd, nu iubeștĭ copiiĭ.

— Iĭ ador, cînd e numaĭ unul și a atins vîrsta matură.

— Alexandre, îmĭ vine o ideie.

— Care?

— Am poftă să mănînc pepene.

— In luna Decembrie.

— Adu-mĭ un pepene pentru diseară, de unde nu, sînt cea maĭ nenorocită dintre femeĭ.

— Doamne, pofta asta mă îngrozește.

— Pentru-ce?

— Mă maĭ întrebĭ? dar, nenorocito, nu vezĭ că 'mĭ aducĭ un al patrulea moștenitor.

Termometrul e la zero. Cupidon e nevoit să-șĭ puie paltonul.

După 10 anĭ

— Eugenio, astă-seară nu viŭ la masă.

— Unde te ducĭ.

— La banchetul inginerilor.

— Aĭ maĭ fost la vr'o treĭ banchete luna asta.

— Eĭ așĭ!

Se uĭtă la ceas.

— E treĭ și Alexandrina mă așteaptă de la două și jumătate, cugetă dînsul.

Termometrul arată două spre-zece grade de desubtul luĭ zero: congelațiunea lapteluĭ, a vinuluĭ, a hoteluluĭ și a soților.

Din acest moment, soțiĭ intră în Siberia lor.

Mă opresc aicĭ că prea se face frig.

Quintus.

Rusia amenința Romania

— Vezĭ pagina 4-a —

François Coppée

Poet de mîna a doua, François Coppée, din causa sărăcieĭ literatureĭ franceze, trece azĭ ca cel maĭ mare poet al genialeĭ Franțe.

A debutat în 1866 cu un volum de versurĭ și apoĭ succesiv a scris poesiĭ, romane și teatru. In această ultimă ramură a produs Le Passant *(1869) care este cea maĭ bună din piesele sale de teatru, apoĭ* le Luthier de Crémone; Severo Toreli, Pour la Couronne. *A scris multe monoloage dintre carĭ* la Grève des Forgerons *este cea maĭ cunoscută.*

Printre volumele sale de poezii se poate cita: le Reliquaire, Intimités, Poèmes modernes, les Humbles, Le cahier rouge, *etc. etc.*

In anul 1884 a fost ales membru al Academieĭ franceze. A fost foarte bolnav în ultimul timp, i-a fost viața în pericol. Azĭ este pe deplin restabilit.

Invențiunĭ și noutățĭ

Prețul pîineĭ.—De cît-va timp este la ordinea zileĭ chestia pîineĭ nu numaĭ la noĭ, dar și în Franța. *La vie scientifique* publică o interesantă statistică asupra prețuluĭ pe care l'a avut pîinea în Paris în tot cursul acestuĭ secol.

In 1800 pîinea de 2 kilograme se vindea cu 0.90 banĭ, în 1804 scăzuse la 0.60 și apoĭ se ridică succesiv pînă în 1811 cînd ajunsese iar la 0.90. La 1815 se vinde iarășĭ cu acest preț. In 1816, din cauza releĭ recolte, se urcă la un leŭ. Toomaĭ în 1819 scade la 0.60 și 0.70, iar în 1822, timp de treĭ lunĭ, scăzu la 0.50, prețul cel maĭ mic la care a ajuns vre-odată pîinea în Paris. Curs mijlociŭ pînă în 1829 cînd în lunile Maĭ și Iuniŭ se urcase la 1 și 10. Prețul se menține urcat în ceĭ treĭ anĭ următorĭ; apoĭ scade la 0.60 pînă în 1880. La 1847 a fost prețul cel maĭ urcat: 1 leŭ și 25 banĭ. Apoĭ prețul pîineĭ a scăzut iar la 0.70.

De la 1848 pînă la 1859 prețul pîineĭ variază între 0.55 și 0.70. In ceĭ treĭ anĭ următorĭ fu în mijlociŭ de 0.80. In 1863 de 0.75, apoĭ de 0.65. De la 1864—1869 a variat de la 0.70 la un leŭ. La sfîrșitul luĭ 1870 și 1871, fără a socoti timpul asediuluĭ, prețul pîineĭ a fost de 1 leŭ. In 1872 de 0.70—0.85. In 1873 de 1 leŭ 05. De la 1874—1882 a variat între 0.80 și 0.85.

Azĭ pîinea în Paris se vinde cu 0.85, preț pe care nu l'a maĭ atins de la 1891.

*

Trăsurile automobile la Londra. — De la 19 August trecut s'aŭ pus în circulație la Londra 150 de trăsurĭ automobile cu patru roate, puse în mișcare de motorĭ electricĭ alimentațĭ de baterii de acumulatorĭ. Cu o încărcătură completă trăsurile acestea pot să parcurgă o distanță de 40 kilometrĭ cu o viteză mijlocie de 14 kilom. și jumătate pe oră. Prin urmare, aceste trăsurĭ pot să meargă aproape treĭ ore fără ca să se oprească. Ele sînt luxoase și, după cît se pare, perfect confortabile. Roatele sînt învelite în cauciuc.

Ediția de seară

O escrocherie senzațională

(Serviciul teleg. al „Agențieĭ Romîne")

Berlin, 5 Septembrie. — Vorbind de știrile romantice date de două ziare germane, în privința pretinseĭ căsătoriĭ secrete a archiducelui austriac Franz-Ferdinand la Londra, „Kreuzzeitung" zice că e vorba de o simplă escrocherie.

*

Pretinsul archiduce s'a prezentat sub numele de doctor Arend la o domnișoară din Aix-la-Chapelle și a convins-o să meargă la Londra, unde se va face căsătoria. Domnișoara a dispărut la 29 August; se crede că avea la dînsa 40.000 de mărcĭ.

E temere ca nu cum-va doctorul să fie un negustor de carne omenească.

Manevrele de la Totis

(Coresp. particulară a „Adevĕruluĭ")

Viena, 5 Septembrie. — Un ordin de zi al împăratuluĭ adresat armateĭ, datat din Totis, exprimă, cu ocazia manevrelor, deplina sa satisfacție în privința instrucțieĭ tutulor armelor care este minunată și a bunuluĭ spirit care domnește în armată și în cele două landwehere.

Forța armată a dat doveziĭ intervenind pentru menținerea ordineĭ legale și dînd ajutor în timpul catastrofelor cauzate de elemente.

Armata și cele două landwhere formează o legătură prețioasă care înconjoară cele două monarchiĭ.

Impăratul exprimă mulțumirile sale și recunoștința sa celor treĭ miniștrĭ militarĭ, celor doĭ comandanțĭ șefĭ aĭ landweherelor, șefuluĭ statuluĭ-major și tutulor ofițerilor și soldaților.

INFORMAȚIUNI

Moartea luĭ Radu Stanian

De la corespondentul nostru din Ploeștĭ am primit astă-zĭ dimineață următoarea telegramă:

Radu Stanian, primar al Ploeștilor și deputat al col. I de Prahova a murit astă noapte de un atac violent de inimă.

*

Cu Radu Stanian dispare una din cele maĭ frumoase și populare figurĭ ale Ploeștiuluĭ.

De 30 de anĭ de zile lua parte la toate evenimentele politice.

Revoluționar aprins în frumoasele zile ale „republiceĭ Ploeștilor", din 1870, el a suferit apoĭ închisoarea, alăturea de Candiano Popescu, G. Radovicĭ, Stan Popescu, etc. etc. Curtea cu jurațĭ l'a achitat.

Stanian a fost ales timp de 25 de anĭ deputat și primar al Ploeștiuluĭ. In ultimul timp, ca liberal-național ortodox.

Ca primar a făcut mult pentru orașul Ploeștĭ.

Ca avocat — pledoariile luĭ, maĭ cu seamă înaintea juraților, ținute în vechea formă patetică—aveaŭ mare succes.

In urmă nu maĭ pleda—și maĭ anul trecut asistînd la un proces înaintea juraților și mișcat pînă la lacrămĭ de o superbă pledoarie a luĭ Al. G. Radovicĭ, a luat cuvîntul și, cu o profundă emoție l'a desemnat pe acest 'nepot al luĭ ca urmaș al săŭ în baroul ploeștean.

A fost acesta un ultim „adio" de la o lungă și frumoasă carieră de avocat.

In intimitate, Radu Stanian păstrase pînă în ultimul timp—era om de vre-o 60 de anĭ—gustul petrecerilor vesele.

O boală de inimă îl tortura de multă vreme și ea i-a fost fatală.

„Adevĕrul" transmite familieĭ defunctuluĭ complimentele sale de condoleanță.

Un domn, Botoșeneanu, proprietarul ziaruluĭ evreesc „Pămînteanul", care convoacase pe reservișțiĭ evreĭ în congres la Focșanĭ, unde îĭ luat la bătae de către agențiĭ polițieĭ d'acolo, a fost condamnat la 6 lunĭ în bisoare pentru că ar fi bătut pe un elev de liceŭ.

Cu acceleratul de aseară, mitropolitul primat a plecat la Iașĭ.

D. profesor colonel dr. Demosten s'a întors erĭ din străinătate, unde a fost pentru a studia razele Roentgen, și cu începere de azĭ a luat direcția spitaluluĭ militar central, în locul d-luĭ general Petrescu, care a plecat pentru a inspecta starea sanitară a trupelor din corpul I și II de armată.

Știre de la Andrée

„Agenția Romînă" ne transmite următoarea telegramă:

Petersburg, 5 Septembrie. — Se anunță din Krasnoyarsk Agențieĭ Rusești că balonul luĭ Andrée a fost zărit la 2/14 Septembrie la 11 ore seara, vre-o 5 minute, în direcția nord-vestică, din satul Antziferowkoje districtul Ienisseisk.

Azĭ a sosit în Capitală d. Stolojan, ministrul domeniilor.

Serviciul technic al ministeruluĭ domeniilor a fost însărcinat să viziteze toate clădirile și monăstirile din țară, pendinte de acel minister, spre a face un deviz de reparațiile carĭ sînt de făcut.

Din toată țara sosesc știrĭ că de două zile plouă intr'una și că temperatura a scăzut simțitor,

Pe la munțĭ a căzut zăpadă.

Congresul studenților

(De la corespondentul spec. al *Adevĕruluĭ*)

Plecarea din Bucureștĭ

După cum v'am scris din gara de Nord, Joĭ seara cu trenul de 11 și 40 m. aproape 300 de studențĭ de la ambele Universitățĭ din țară, împreună cu reprezentanțiĭ preseĭ, aŭ plecat la T.-Jiu pentru a deschide al 18-lea congres studențesc.

Direcția generală a C. F. a pus la dispoziția studenților un tren special compus din 15 vagoane de cl. II-a. Plecarea s'a făcut în mijlocul unuĭ mare entuziasm.

La Craiova.

După o noapte întreagă de oboseală studențiĭ aŭ ajuns la Craiova la orele 8 dimineața. Aicĭ aŭ fost primițĭ de un numeros public, în frunte cu delegațiĭ comuneĭ Craiova. La intrarea trenuluĭ în gară muzica militară a regimentuluĭ 26 Dolj, a intonat Deșteaptă-te Romîne și Marseilleza. Comuna a oferit studenților cafelele cu lapte.

La Filiașĭ

De la Filiașĭ trenul special a fost împărțit în două părțĭ, din causa terasamentuluĭ slab.

La stația Bibeștĭ, învățătorul comuneĭ Turbure, preotul Roșoga în fruntea satuluĭ întreg, a urat bună venire studenților.

La discursul bine simțit al învățătoruluĭ, a răspuns studentul G. Danielopolu.

La Bărbăteștĭ

La gara Bărbăteștĭ, studențiĭ aŭ fost întîmpinațĭ de învățătorul I. Popescu cu eleviĭ săĭ.

Invățătorul a pronunțat un admirabil discurs, care îĭ face multă cinste, discurs care a impresionat foarte mult pe studențĭ.

D. Moisiu student Ieșan a răspuns caldelor cuvinte ale acestuĭ învățător.

La Cărbuneștĭ, studențiĭ aŭ fost primițĭ de primarul comuneĭ cu consiliul comunal.

La Copăcenĭ, studențiĭ din primul tren s'aŭ scoborît în gară și aŭ așteptat pe colegiĭ lor carĭ veneaŭ în al doilea tren.

De aicĭ eĭ aŭ format un singur tren și aŭ pornit cu toțiĭ la T.-Jiŭ.

La T.-Jiŭ

Gara T.-Jiu era frumos împodobită cu verdeață și steagurĭ,

Pe peronul gări se aflaŭ toate societățile din oraș cu drapelurile și delegațiĭ, ca Societ. Unirea, Funcționarilor, etc.

Un mare număr de cetățenĭ se aflaŭ în gară.

La intrarea trenuluĭ în gară muzica reg. 16 îșĭ a intonat „Deșteaptă-te Romîne". Studențiĭ s'aŭ scoborît din tren în aclamațiunile mulțimeĭ.

Discursul primaruluĭ

D. Titu Frumușeanu primarul orașuluĭ, în numele cetățenilor, urează bună venire studenților.

D. Dimitrie Danielopolu răspunde în numele studenților.

In oraș

De la gară studențiĭ formînd un imponător cortegiŭ, în frunte cu muzica și cetățeniĭ, o pornesc spre oraș. Eĭ se duc la catedrală unde protoereul județuluĭ asistat la clerul orașuluĭ a oficiat un Te-Deum.

Masa

In treĭ marĭ sălĭ ale otelurilor Camarașescu, studențiĭ aŭ luat dejunul.

Nu s'a pronunțat nicĭ un toast.

Primarul a comunicat studenților că în tot timpul cît vor sta în T.-Jiu, vor fi încartirațĭ la cazarmă iar masa o vor lua la acest otel.

Trebue să menționăm aicĭ că masa a fost foarte mizerabilă.

O parte din studențĭ maĭ n'aŭ mîncat iar reprezentanțiĭ preseĭ aŭ fost tratațĭ intr'un chip cît se poate de prost.

Uniĭ niciĭ n'aŭ putut mînca.

Iar în privința quartiruluĭ pînă la această oră, 4 p. m. eĭ nicĭ nu știŭ unde vor dormi.

Purtarea aceasta, atît a autorităților comunale cît și a comitetuluĭ studențesc față cu reprezintanțiĭ preseĭ, e condamnabilă, cu atît maĭ mult cu cît îĭ s'a făcut invitațiunĭ speciale.

Deschiderea congresuluĭ

La orele 3 și 30 m. studențiĭ s'aŭ întrunit în sala teatruluĭ pentru a proceda la deschiderea congresuluĭ. Se proclamă președinte onorific D. Titu Frumușeanu.

Un reprezintant al preseĭ se plînge că presa a fost desconsiderată la acest congres.

Studențiĭ îl împiedică a vorbi sub ridicolul protext că aceasta e o afacere personală care trebuie aranjată cu D. primar.

Alegerea președinteluĭ

Se procede la alegerea președinteluĭ.

Sînt doĭ candidațĭ, dintre stud. Ieșenĭ: Moisiu și Diamandi. D. Moisiu este proclamat președinte cu majoritate de voturĭ.

Pella.

P. S. Telegrama de astă noapte anunța demisia președinteluĭ și alegerea în locu-ĭ a studentuluĭ Leatris.

Judecătorul de instrucție însărcinat cu instruirea afacereĭ samsarilor de falimente, va cita la cabinetul D-sale pe maĭ mulțĭ agențĭ comisionarĭ din Capitală carĭ, pe lîngă că aŭ luat supra cote, comit zilnic o sumă de matrapazlîcurĭ, compromițînd ast-fel creditul țăreĭ în străinătate și omorînd pe miciĭ comercianțĭ din Capitală.

D. judecător de instrucție după ce va sfîrși cu această nouă instrucție, va face un raport amănunțit ministeruluĭ de justiție, propunînd și mijloacele ce s'ar putea lua în contra acestor agențĭ-comisionarĭ.

La casieria de Ilfov orĭ-cine are vre-o daravera'cît de mică, este silit să plătească 5 saŭ 10 leĭ pentru înlesnire din țară.

Ceĭ carĭ refuză — sînt bruscațĭ și de multe orĭ li se refuză facerea actelor.

Ast-fel, erĭ un impiegat de la această casierie a refuzat facerea actelor unuĭ domn Leon pînă ce nu va plăti 10 leĭ și, cum d. Leon s'a opus, impiegatul l'a brușcat în modul cel maĭ neeuviincios.

Crima din Hușĭ

In ziua de 4 Septembrie s'a săvîrșit în orașul Hușĭ o crimă care a emoționat întreg orașul.

Iată amănuntele pe carĭ corespondentul nostru ni le-a trimis în această privință.

Joĭ, pe la orele 6 dimineața, un soldat, anume Ion Chiriac, din regimentul de infanterie, se duse la o circiumă

FOIȚA ZIAR. „ADEVĔRUL"

— 158 —

GORON

Destăinuirile unuĭ polițist

IV. Poliția viitoruluĭ

V

Asasiniĭ anarhiștĭ

Toate eraŭ în partea inimeĭ.

Doctorul declară că victima trebuie să fi fost în stare de remușcare cînd a fost asasinată.

Din șapte loviturĭ, treĭ îĭ străpunseseră inima.

Se vedea că nu se omorîse singur.

Asasinatul era sigur.

Cine să fi fost asasinul?

N'aveam nicĭ un indiciŭ.

Duseram cadavrul la morgă.

Nimenĭ nu ne gîndeam că era la mijloc o crimă anarhistă.

Aflarăm îutîĭ că ucisul era un anume Gustav Buisson zis și *Cofetarul*.

Primiserăm și o înștiințare că omorîtoriĭ eraŭ doĭ chelnerĭ de cafenea, numițĭ Meyruciz și Chapulliot.

Aceștia eraŭ legațĭ cu grupele anarhiste.

Iĭ arestarăm.

Intîĭ făcură gălăgie.

— Duceți-ne în fața juraților, ziceaŭ numaĭ acolo ne vom apăra!

După ce cercetarăm vre-o lună ajunserăm să găsim și doveziĭ materiale.

Găsirăm haĭnele cu care eraŭ îmbrăcațĭ cînd făcuseră crima.

Haĭnele eraŭ pătate cu sînge.

Atuncĭ unul din eĭ nu maĭ luptă.

Mărturisi.

De alt-fel vrea să pară asasin politic.

Istoria era sinistră.

Iacă-o:

Gustav Buisson locuise în Havre.

Acolo era atuncĭ un centru anarhist.

Era afiliat cu grupa anarhistă.

Fusese învinovățit că vînduse polițieĭ pe uniĭ din amiciĭ săĭ.

„Iși vînduse frațiĭ" cum ziceaŭ anarhiștiĭ.

Meyruciz și Chapulliot jurară să răzbune pe camarazii închișĭ după denunțarea trădătoruluĭ.

Cofetarul nu știa nimic.

Venise la Paris.

Acĭ se întîlnea cu anarhiștiĭ.

Celor doĭ răzbunătorĭ le era adr ușor să se lege cu cel pe care îl osîndiseră.

După ce li se strînseră maĭ bine legăturile, îĭ rugară într'o seară să meargă cu eĭ să vadă pe un tovarăș foarte cunoscut care sta la țară pe marginea canaluluĭ.

Era vorba ziceaŭ eĭ — de o afacere anarhistă misterioasă, poate o bombă de pus unde-va orĭ vre-o casă de spart.

Gustav spuse că merge.

Atît îĭ trebuia.

Pe la zece pleacă cîte treĭ.

Ajung pe o noapte furtunoasă pe marginea canaluluĭ.

Cerul era negru.

Abia, rar, fulgera.

Nu se vedea nicĭ unde să puĭ piciorul.

Cofetarul se împiedica la fie-care pas.

— Dar ce, frate, mă ducețĭ la dracu? întrebă el.

De o dată dădu un țipăt!

Chapulliot care mergea în urma luĭ îĭ aruncase pe după gît o funie și strîngea cît putea.

Intr'o clipă fu la pămînt.

De țipat nu putea, căcĭ era sugrumat.

Și la lumina unuĭ fulger — nenorocitul — văzu pe Meyruciz, amicul săŭ, ridicînd un pumnal cu care se repezi la el pronunțînd sentința fatală:

— Eștĭ un trădător: Tu aĭ vîndut pe tovarășĭ noștri de le Havre. Meriți moart a.

— Să'l judecăm, zise Chapulliot. Și cu o solemnitate groaznică ceĭ doĭ chelnerĭ îĭ aduseră aminte trădările ce ziceaŭ că făcuse...

Cel ce vrea să răspundă, căcĭ funia îl sugruma mereŭ.

Nenorocitul era pe jumătate dus. Ce agonie!

In momentul în care pumnalul sta ridicat, gata să lovească, Buisson face o sforțare.

Poate striga:

— Iertați-mă!...

— Nu e ertare pentru tine căcĭ ne aĭ vîndeca și pe frații noștri...

Și de șapte orĭ se repede pumnalul făcînd șapte găurĭ sîngeroase în corpul nenorocituluĭ.

Se sfîrșise.

Murise.

Ceĭ doĭ asasinĭ tîrăse corpul cu ajutorul funieĭ de la gît.

Ajung la stăvilar.

Unul îa cadavrul de cap, cel-l'alt de picioare.

Apoĭ îl aruncă în canal.

După aceea chelneriĭ se pierd în întuneric.

Ploaĭa care răpăia spăla petele de sînge.

Corpul ucisuluĭ se găsi tocmaĭ peste opt zile.

— Lucru ciuda.—fu găsit tocmaĭ în locul unde fusese aruncat.

In locul acela se afla un ochĭ puternic.

Și bietul cadavru dantase opt zile învîrtit de vîrtejul apeĭ.

Jurațiĭ carĭ judecară pe ucigașiĭ luĭ, le dădură circumstanțe atenuante.

Se vede că aŭ judecat că victima nu era destul de interesantă.

Fură trimișĭ la ocnă.

Meyruciz însă fu împușcat cînd cu revolta care făcu multe victime printre ocnașĭ și maĭ cu seamă printre anarhiștĭ.

Tot atuncĭ fu omorît și Simon, zis și Pezmet, amicul luĭ Ravachol

Această, de care n'am vorbit în repedea istorisire ce am făcut despre procesul celebruluĭ dinamitard era tipul ștrengaruluĭ din Paris.

La jurațĭ răspundea numaĭ cu cuvîntul:

— Perfect!

La ocnă, a doua zi după revoltă pe cînd era de față, cu cel-l'ațĭ condamnațĭ la executarea unuĭ alt condamnat avu reaua ideie să strige:

— Trăiască anarhia!

Un soldat din infanteria de marină, îl ochi și îl împușcă.

Simon, zis și Pezmot, făcuse să sară o casă în care fuseseră rănite maĭ multe persoane.

Meyruciz fusese împușcat în ziua întîĭ de revoltă.

* * *

A doua crimă anarhistă de care vreaŭ să vorbesc are cu totul alt caracter.

Dar cînd mĭ a fost anunțată, eram departe a mă gîndi că e amestecată anarhie în ea.

Prin August 1893 s'a făcut o hoție mare în strada Chaillot, la d-na X... rentieră.

I se luaseră o mulțime de titlurĭ la purtător.

Din ancheta ce făcurăm, rezultă siguranța că unul dintre hoțĭ era unul Poullain care fusese multă vreme într'o farmacie ce se afla acolo în casă.

El, care cunoștea bine casa, se făcuse călăuza compliceluĭ săŭ — unul Marpeaux — asupra căruia nu știam nimic.

Amîndoĭ, de alt-fel, pieriseră.

Iĭ căutasem în zadar.

Pe la mijlocul luĭ Noembrie aflu că Poullain primea de la Angoulème scrisorĭ multe.

Ele îĭ eraŭ adresate poste-restante la biuroul din strada Etienne-Dolet sub inițialele P. O. B.

Intinserăm o cursă.

Doĭ agențĭ stătură într'una acolo în biuroŭ în zilele de 16 și 17 Noembrie.

La 17, pe la treĭ, unul din agențĭ, Colson, văzu intrînd un individ care se apropie de ghișet.

Intinse o hîrtie pe care scria P. O. B.

Amploiatul făcu un semn agentuluĭ.

Acesta ințelese.

(Va urma)

din apropiere de cazarmă unde, găsind numaĭ pe băĭatul din prăvălie, ĭĭ ceru un pachet de tutun; băĭatul trecu în camera de alăturĭ unde avea tutunul.

Soldatul, îndată ce rămase singur, cercă să fure baniĭ din sertarul tejgheleĭ; fu însă surprins îndată de băĭat, care tocmaĭ se reîntorcea cu pachetul de tutun.

Soldatul, văzîndu-se surprins, luă un cuţit care se afla pe tejghea, se repezi asupra băĭatuluĭ şi i-l înfipse de maĭ multe orĭ în cap şi în pĭept.

Băĭatul, slăbit de loviturĭ, căzu la pămînt. Zgomotul produs prin luptă deşteptă însă pe Ion Danilă, proprietarul cîrciumeĭ, care dormea în camera de alăturĭ. Ne ştiind ce se petrece, proprietarul se sculă şi intră în prăvălie, unde fu întîmpinat de soldat cu cîte-va loviturĭ de cuţit. Dar cîrciumarul fiind om zdravăn, reuşi să pună mîna pe soldat. Atuncĭ se încinse o luptă teribilă între asasin şi victimă, care începu să strige ajutor.

La auzul strigătelor disperate de ajutor, alergară maĭ mulţĭ vecinĭ carĭ, văzînd cele ce se petreceaŭ, cercară să pue mîna pe soldat; acesta însă le scăpă şi reuşi să fugă, dispărînd în viile din dealurilor Huşilor.

*

Din cauza rănilor căpătate, băĭatul a murit peste cîte-va ore, iar cîrciumarul a fost transportat la spital; există însă puţină speranţă de scăpare.

Intru cît priveşte pe soldatul asasin, el a fost prins ĭerĭ şi la interogatoriŭ nega la început faptul, dar în urmă mărturisi crima.

El a fost arestat şi înaintat judecătoruluĭ de instrucţie.

Grigri.

D. Vasile Kogălniceanu, deputat, va ţine Duminică 7 ale curenteĭ, orele 2 p. m., o conferinţă publică în sala Pomul Verde, din calea Văcăreştĭ, tratînd despre „chestiunea evreească.

De la congresul studenţilor

S'aŭ expediat de congres telegrame de omagiŭ şi mulţumirĭ regeluĭ, d-lor Sturdza, Haret, Ratziu, Lucacĭ, Ureche şi primaruluĭ de Fălticenĭ, unde a fost anul trecut congresul.

S'a votat apoĭ un noŭ statut de organizare a congreselor.

*

Chestia admitereĭ studenţilor evreĭ fiind pusă la ordinea zileĭ s'a discutat asupra eĭ în linişte.

Studentul Zosîn a vorbit pentru admitere. Studenţiĭ Axente şi Danielopolo aŭ combătut propunerea, care a şi fost respinsă.

*

După amiază aŭ loc conferinţele anunţate, între carĭ Medicina socială *de Zosîn.*

Pella.

Semnarea preliminărilor păceĭ

(Serviciul telegrafic al *Agenţieĭ Romîne*)

Atena, 6 Septembrie. — Cîte-va ziare aŭ anunţat în ediţiunĭ speciale de noapte, că s'aŭ semnat preliminările de pace; guvernul află, că numaĭ adoptarea articolelor este un fapt îndeplinit; semnarea preliminărilor se aşteaptă peste 2 saŭ 3 zile.

In ultima oră se află că propunerile Germanieĭ ar fi fost primite în integritatea lor.

Ştirĭ telegrafice

(Serviciul *Agenţieĭ Romîne*)

New-York, 6 Septembrie. — Se anunţă din Mexico ziaruluĭ Evening Telegram *că populaţia a năvălit în închisoare, a luat de acolo pe răŭ-făcătorul Arroyo şi l'a omorît.—S'aŭ făcut 20 de arestărĭ.*

Madrid, 6 Septembrie.— Consiliul de miniştriĭ a decis să trimeată o notă Vaticanuluĭ în privinţa excomunicăriĭ ministruluĭ de finanţe de către episcopul insuleĭ Majorca.

Ministrul îşĭ va da demisiunea după întoarcerea Curţiĭ.

Londra, 6 Septembrie. — O ştire sosită din Pandjkora zice că brigada englezească de sub comanda generaluluĭ Jeffrey, a avut o luptă serioasă cu mohamaniĭ. Brigada s'a întors la lagăr după ce a suferit o pierdere de 20 de ofiţerĭ şi 129 de soldaţĭ morţĭ saŭ rănițĭ.

Generalul Jeffrey este rănit uşor.

Ultime informaţiunĭ

Rusia ameninţă Romînia

Comunicatul d-nuluĭ Sturdza din Independenţa, *e din ce în ce maĭ mult dezminţit de guvernul rusesc. Acesta ĭa acum o atitudine foarte aspră faţă cu Romînia şi nu dă înapoĭ nicĭ chĭar de la ameninţărĭ.* **Ast-fel, ziarul oficios rusesc „Nowoie Vremea“ publică în ultimul săŭ număr un articol de o extremă gravitate.**

*

Articolul în cestiune este întitulat *Răutăţĭ romîneştĭ*. Ţinem să menţionăm încă odată că „Nowoie Vremea“ pe lîngă că este organul oficios al guvernuluĭ rus, maĭ este şi supus severeĭ cenzurĭ, aşa, că fiecare rînd dintr'însul poate fi considerat ca părere şi convingere intimă a celor carĭ cîrmuiesc la St. Petersburg. Acestea trebuie ţinute în samă, pentru ca cine-sa să poată pricepe toată gravitatea ultimuluĭ articol al „Nowoieĭ Vremea“, pe care îl rezumăm în cele ce urmează.

*

Pe cînd—zice ziarul rus—o telegramă a D-luĭ Arkadakskiĭ, directorul „societăţeĭ ruse de navigaţiune pe Dunărea şi Marea neagră“ aducea ştirea că reprezentantul Rusieĭ la Bucureştĭ a constatat că poliţia portuluĭ Sulina a călcat convenţia comercială şi dreptul internaţional **şi a adresat o notă de protestare guvernuluĭ romîn,** *autorităţile porturilor romîne aŭ continuat cu actele lor de samavolnicie faţă de vapoarele ruseştĭ.*

Ast-fel — continuă „Nowoie Vremea“, — la 24 August căpitanul Arljuchow, comandantul vaporuluĭ rusesc „Ismail“, care ancora în portul Galaţĭ, a fost oprit cu forţa şi cu arma de un soldat grănicer romîn, cînd a vroit să părăsească vaporul şi să calce pe mal.

*

Oficiosul rusesc ameninţă Romînia şi zice că Romîniĭ vor primi o serioasă lecţiune pentru curioasa politică pe care o urmează pe Dunăre şi a căreĭa tendinţă este de a goni cu totul de pe acel fluviŭ pavilionul floteĭ comerciale ruseştĭ.

Faţă cu aceste obraznice ameninţărĭ, d-luĭ Sturdza nu-ĭ rămîne nimic alta de făcut, de cît să ceară repede scuze.

Int.

Erĭ a avut loc la Iaşĭ adjudecarea pentru concesia tramvaĭuluĭ şi lumineĭ electrice din acel oraş.

D. Lascar Catargiu a sosit aseară în Capitală.

La gară d. Catargiu a fost aşteptat de maĭ mulţĭ prietenĭ politicĭ, în frunte cu d. Sfetescu.

In maĭ multe rîndurĭ ni s'aŭ adus plîngerĭ în contra d-luĭ N. Comăneanu, editorul ziaruluĭ „Romînul“, că ar fi bătînd pe toţĭ aceĭ carĭ îĭ cer plata munceĭ ce o fac la gazeta ce d-sa o editează.

Alaltă-ĭerĭ d. Comăneanu a luat la bătaĭe şi pe girantul ziaruluĭ, d. Ştefan Niculae Pîrlimoară.

Cauza brutalităţeĭ d-luĭ Comăneanu faţă de girantul ziaruluĭ „Romînul“ este că acesta ĭ-a cerut suma de leĭ 110 ce i se cuvenea.

D. Comăneanu, în loc să achite pe creditorul săŭ, îl luă la bătaĭe şi îl lovi cu un baston gros în cap, rănindu'l grav.

Editorul ziaruluĭ „Romînul“ nu se mulţumi numaĭ cu atît, ci rupse şi contractul care îl obliga la plata sumeĭ de 110 leĭ către girantul gazeteĭ.

D. Ştefan Niculae Pîrlimoară a reclamat parchetuluĭ contra d-luĭ Comăneanu. Să sperăm că acest editor-bătăuş îşĭ va căpăta pedeapsa meritată.

Noul vapor „Bucureştĭ“

Cu ocazia inaugurăreĭ vaporuluĭ „Bucureştĭ“, care pleacă azĭ încărcat cu cereale pentru Rotterdam, la Brăila şi Galaţĭ s'aŭ făcut marĭ pregătirĭ.

Vaporul va porni din portul Brăila la orele 2 şi jumătate spre Galaţĭ, unde se va servi invitaţilor o gustare.

Azĭ a sosit în Brăila d. Ionel Brătianu, ministrul lucrărilor publice, şi delegaţiĭ preseĭ carĭ vor azista la această festivitate.

La banchetul ce se va da cu ocazia serbărilor şi expoziţieĭ din Constanţa, d. D. Sturdza va rosti un discurs potrivit împrejurăreĭ.

Tragerea lotărieĭ societăţeĭ funcţionarilor publicĭ se va face negreşit Duminica, 14 Septembrie 1897, în grădina Cişmigiŭ, faţă fiind comisiunea prevăzută de legea pentru loteriĭ.

Erĭ ministrul de justiţie şi cu directorul general al închisorilor aŭ făcut o inspecţie la penitenciarul de femeĭ de la Plătăreştĭ.

D. Neniţescu, prefectul de Tulcea, se află tot în Capitală.

D-sa a cerut prelungirea concediuluĭ săŭ încă cu 5 zile.

D. Neniţescu a avut o întrevedere cu D. Sturdza înainte de consiliul de miniştriĭ, de aseară.

Radu Stanian

Incă unul dintre aceĭa carĭ aŭ jucat un rol însemnat în mişcarea noastră politică, s'a dus!

Radu Stanian n'a fost un om politic de primul rang, n'a fost orator de tribună parlamentară, nicĭ un ziarist de talent, dar a fost un stîlp puternic al partiduluĭ liberal, omul cel maĭ popular la Ploeştĭ, agitator dibaciŭ.

Inteligent şi activ, el ştia să mişte pe ploeştenĭ şi să-ĭ ĭa după el. A fost aproape 25 de anĭ idealul lor, pentru eĭ, Radu Stanian—Răducu, cum îĭ ziceaŭ eĭ — era cel maĭ mare orator, cel maĭ mare patriot şi cel maĭ cinstit dintre oamenĭ.

De cînd a intrat în viaţa politică şi pînă acum, Radu Stanian a fost continuu deputat, şi în maĭ multe rîndurĭ primar al Ploeştilor.

*

Succesul cel mare însă al luĭ Stanian, l'aŭ făcut pledoariile la curtea cu juraţĭ. Acĭ storcea lacrimile publiculuĭ, acĭ da drum liber verveĭ sale duĭoase, plîngătoare, conjurătoare.

Ploeşteniĭ vorbesc de aceste pledoariĭ, ca de ceva ne maĭ pomenit şi asupra lor s'aŭ croit o sumă de legende.

*

Radu Stanian a avut o mare calitate care i-a servit admirabil în politică. El nu şi-a schimbat nicĭ odată viaţa şi mările la carĭ a ajuns nu l'aŭ făcut să-şĭ piardă capul. Luĭ nu-ĭ repugna să dea mînă cu oameniĭ ceĭ maĭ săracĭ şi nicĭ să intre în cărcĭumĭ.

Mergea peste tot şi petrecea ca în vremurile vechĭ. Făcea chefurĭ despre carĭ s'a dus pomina. Eşea pe stradă cu lăutarĭ şi se plimba cu carul cu şase boĭ, avînd toţĭ boiĭ lumînărĭ aprinse la coarne.

*

Intr'un cuvînt, Radu Stanian a fost un om de treabă, care a ştiut să muncească şi să şi petreacă. El a fost omul cel maĭ popular din oraşul săŭ şi a ştiut să-şi atragă simpatiile tutulor concetăţenilor săĭ.

Liberal convins, a rămas tot-d'auna neclintit în părerile sale şi în partid.

Per.

Arsenalul din Bucureştĭ a primit de la fabrica de arme Chomont din Franţa, un tun de calibru 75, invenţiune a luĭ Damancier.

Incercările cu acest tun se vor face odată cu acele ale tunuluĭ Perticari care e de calibru 68.

La expoziţia din Constanţa, care s'a inaugurat alaltăerĭ, sînt peste 1000 de expozanţĭ înscrişĭ.

La aprobarea licitaţiilor de arendarea moşiilor statuluĭ pe noul period de 5 anĭ, ministerul domeniilor a stabilit ca normă: să nu admită de cît preţurile carĭ vor reprezinta măcar media arenzeĭ pe două perioade precedente.

Consiliul de războiŭ al corpuluĭ al IV-lea de armată din Iaşĭ s'a constituit în următorul mod:

D-niĭ colonel Botez, preşedinte, maĭor Haret şi Anghelescu membriĭ, şi căpitaniĭ Şerbănescu şi Dimitriu, membriĭ supleanţĭ.

Propaganda în Macedonia

Nicĭ unul din statele carĭ aŭ pretenţiĭ la Macedonia nu lasă să treacă vre-un prilegiŭ pentru a'şĭ mări influenţa acolo. Numaĭ guvernul nostru se preocupă maĭ mult de soarta luĭ Mărgărit de cît de progresul romînizmuluĭ în Macedonia.

Fără îndoĭală, această atitudine este foarte tristă şi ne va costa enorm la un moment dat. Politica pe care a dus'o d. Sturdza, de cînd a venit la putere, în chestia Macedonieĭ, a fost cu desăvîrşire păgubitoare intereselor romîneştĭ, ea a dat înapoĭ cu mult influenţa pe care o căpătaseră Romîniĭ şi a făcut să se închidă o mulţime de şcolĭ.

*

Şi este de notat că, pe cînd guvernul nostru loveşte în eforiile romîneştĭ şi este incapabil să obţie un episcop în Macedonia, nu numaĭ Bulgariĭ, dar chĭar şi Sîrbiĭ a căror luptă pentru influenţa în Macedonia slăbise de cîţĭ-va anĭ, şi-aŭ înmulţit şcolile şi aŭ căpătat episcop..

Succesul Sîrbilor este colosal. „Gazeta Macedonieĭ“ ne spune că „guvernul sîrb a reuşit să obţie de la Poartă recunoaşterea înfiinţăreĭ unuĭ scaun episcopal la Usküb. D-nul Flamianos, rectorul universităţeĭ de teologie din Belgrad, a fost numit provizoriŭ locţiitor de episcop, pînă cînd va reuşi să împace pe Romîniĭ şi pe grecomaniĭ din Uskübsi a pune mîna pe biserică şi mitropolie. Flamianos se va face supus turc înainte de a intra în exerciţiul funcţiuneĭ sale.“

„Cum rămîne acum cu faĭmoasa aserţiune a inspectoruluĭ Mărgărit, că un episcop din Romînia nu poate fi recunoscut nicĭ odată episcop în Macedonia, chĭar dacă ar deveni supus turc?“

Şi d. Dim. Sturdza ĭa drept cuvînt de evanghelie afirmările mincinoase şi interesate ale faĭmosuluĭ Mărgărit.

*

O populaţie întreagă s'a ridicat în contra acestuĭ individ, tot tineretul macedonean l-a înfierat, s'aŭ făcut dosare întregĭ din actele sale scandaloase, totuşĭ Mărgărit stă neclintit la postul săŭ. D. Sturdza a înlăturat pe ministru nostru la Constantinopole şi tot personalul consular din Turcia, numaĭ pentru ca să-ĭ scape pe acel individ hidos şi urît de neamul romînesc, de un control cinstit şi energic.

Şi care este rezultatul politiceĭ d-luĭ Sturdza?

Şcolile se împuţinează, entuziasmul Romînilor scade, legăturile cu Romînia se slăbesc, bisericile şi clerul sînt la dispoziţia Grecilor şi vedem cu ochiĭ cum în paguba elementuluĭ romînesc progresează elementul slav: Bulgariĭ şi Sîrbiĭ.

Atitudinea d-luĭ Sturdza constituĭe o adevărată crimă naţională.

*

Ne-aŭ întrecut şi Sîrbiĭ. Eĭ deschid neîncetat şcolĭ în Macedonia şi acum aŭ cumpărat terenurĭ vaste în Bitolia, Perlepe, Ohrida, etc. pentru a ridica pe ele impozante clădirĭ şcolare.

Guvernul sîrb lucrează în înţelegere cu Sîrbiĭ macedonenĭ, trimit acolo oamenĭ de valoare, patrioţĭ încercaţĭ. Guvernul sîrb nu procedează ca d. Sturdza şi de aceea Sîrbiĭ progresează în Macedonia.

Cînd o să scăpăm de compania Sturdza-Mărgărit!?

Tel.

D. Luca N. Ionescu, mare angrosist din Capitală, a fost citat erĭ la judecătorul de instrucţie, cabinetul I, pentru a fi interogat în afacerea falimentuluĭ Matache Georgescu, tot din Capitală, de la care se crede că d. Luca Ionescu a luat supra-cote.

D. judecător de instrucţie Vasiliŭ se află pe urma multor altor daraverĭ în carĭ maĭ mulţĭ angrosiştĭ din Capitală ar fi compromişĭ.

In berăria de pe bulevard, alăturea de băile Eforieĭ, un chelner lovind cu palma peste obraz pe un funcţionar, acesta ĭ-a tras cu bastonul în cap, rănindu'l grav.

Chelnerul a fost dus la spitalul Colţea, unde i s'a pansat rana, apoĭ a fost condus, împreună cu funcţionarul în chestie, la secţia VI, şi d'acolo la poliţia Capitaleĭ.

D. Nicolae Fleva a sosit erĭ în Capitală.

Maĭ mulţĭ prietenĭ vizitîndu'l, l'aŭ întrebat ce atitudine va avea faţă de diferitele grupurĭ liberale. D. Fleva a răspuns că deocamdată va aştepta să vadă ce atitudine vor lua aurelianiştiĭ şi numaĭ după aceea va reîncepe campania contra guvernuluĭ.

Cestiunea dizolvăreĭ parlamentuluĭ

Dejunul de la Caraiman. — D. Costinescu la d. Stătescu.— Declaraţia d-luĭ Stătescu.— Plîngerile d-luĭ Sturdza.— Intrunirea de la „Drapelul“.

Cu cît ne apropiăm de data deschidereĭ corpurilor legiuitoare, cu atîta nelinişte, enervarea, devine maĭ mare în tabăra sturdzistă.

Guvernul începe să se teamă de ceĭ maĭ redutabilĭ adversarĭ—şi aceştia sînt chĭar din familia liberală, sînt aurelianiştiĭ, carĭ îşĭ string rîndurile, maĭ ales printre deputaţĭ şi senatorĭ.

D. Sturdza nu se jenează a duce şi singur campania contra aurelianiştilor.

*

Aşa, putem afirma din sorginte absolut autorizată, că Marţia trecută d. Sturdza, care se afla în discuţie aprinsă, la un dejun, la hotelul Caraiman din Sinaia, a aruncat din noŭ celebra ameninţare, că dacă aurelianiştiĭ „nu se astîmpără“ (textual), **d-sa va obţine de la rege dizolvarea parlamentuluĭ şi va pune ast-fel la rezon pe aurelianiştĭ, cu toată banca lor generală, ba chĭar dacă d. Em. Costinescu o să înfiinţeze şi un credit pe hipotecĭ !...**

*

Această ameninţare, pe care am reprodus'o textual, a fost imediat relatată de un comesean d-luĭ Emil Costinescu.

Joĭ dimineaţa, înaintea plecăreĭ d-luĭ Eug. Stătescu la Constanţa, d. Costinescu ĭ-a făcut o vizită, relatîndu-ĭ atitudinea d-luĭ Sturdza şi punîndu-ĭ în vedere ce consecinţĭ poate avea.

D. Stătescu s'a dus imediat la d. Sturdza, care se afla în Capitală şi ĭ-a arătat cît de nechibzuit e să se profere asemenea ameninţărĭ.

D. Stătescu a consiliat pe d. Sturdza să se abţie pe viitor de la scene aproape publice, ca cea de la hotelul Caraiman din Sinaia.

*

Cît priveşte dizolvarea parlamentuluĭ, garantăm autencilatea următoareĭ declaraţiunĭ pe care d. Stătescu a făcut'o d-luĭ Sturdza.

— Nicĭ eŭ, ca preşedinte al Senatuluĭ, nicĭ d. Dim Giani, preşedintele Camereĭ, nu vom consilia vre-odată pe maĭestatea sa regele să dizolve un parlament liberal.

*

D. Sturdza, înţelegînd rostul cuvintelor d-luĭ Stătescu, a început să i se plîngă de aurelianiştĭ, că nicĭ eĭ nu'ĭ daŭ pace şi că, la urma urmeĭ, dacă-l vor hărţuĭ mereŭ, d-sa o să se retragă.

*

Toate acestea s'aŭ raportat de-asemenea d-luĭ Em. Costinescu şi erĭ, Vinerĭ, după amiazĭ s'a făcut o convocare urgentă pentru ora 6 seara a celor din jurul „Drapeluluĭ“.

In adevăr, la ora 6, s'aŭ întrunit în saloanele din palatul Greceanu, dd. Aurelian, Costinescu, C. Dimitrescu-Iaşĭ, G. Dem. Theodorescu, Exarcu, V. Lascar, G. Mîrzescu, P. Grădişteanu, etc., etc.

S'aŭ expus cele întîmplate şi timp de o oră a urmat o consfătuire asupra situaţieĭ.

Declaraţia d-luĭ Stătescu a fost obiectul unor viĭ comentariĭ.

Indiscret.

Acelora dintre cititoarele noastre carĭ ne întreabă dacă *Moda ilustrată*, ce va apare la *20 Septembrie*, a. c. în editura *Săleĭ de Depeşĭ a Adevĕruluĭ*, are vre-o legătură cu splendida revistă franceză *Mode nationale* ce apare la Paris şi se vinde în *Sala noastră*, le răspundem:

Moda ilustrată, sub raportul ilustraţiilor, al modelor de croială şi al patroanelor, va fi *Mode nationale* din Paris, de la care, printr'o fericită combinaţiune, am reuşit să obţinem pentru Romînia proprietatea esclusivă atît asupra clişeelor cît şi asupra modelelor sale de croielĭ.

In privinţa textuluĭ, al coprinsuluĭ revisteĭ, vom diferi de confratele nostru parizian întru atît, întru cît asemenĭ deosebirĭ se vor impune de felurite împrejurărĭ.

Intr'un cuvînt, *Moda ilustrată*, ce va apare în editura, *Sălii de depeşi* a ziaruluĭ „Adevĕrul“, va coprinde aceleaşĭ ilustraţiĭ şi croielĭ şi aproape aceiaşĭ materie în text ca şi renumitul ziar de mode din Paris *Mode naţionale* ieşind de sub tipar în Bucureştĭ în aceiaşĭ zi chĭar în care *Mode naţionale* va apare în Paris.

Cititoarele noastre credeam că vor fi pe deplin satisfăcute de avantajiile ce am putut cîştiga în favoarea lor înfiinţînd în Romînia un ziar de mode romînesc ca *Mode naţionale* din Paris,

---

„Monitorul Oficial“ anunţă că la 12 Septembrie, se va vinde în oraşul Ploeştĭ averea confiscată de la bancherul Samoil N. Ergas, autorul faĭmoaseĭ contrabande de spirt pe care am anunţat-o la vreme şi care a făcut atita senzaţie.

Consiliul general de instrucţiune, secţiunea primară, nu va ţine şedinţă treĭ zile: pînă Marţĭ.

Consiliŭ de miniştriĭ

Conflictul ruso-romîn. — Numirĭ de prefecţĭ

Erĭ, la orele 3 şi jumătate, trebuĭa să se ţină un consiliŭ de miniştriĭ.

In acest scop, la ora holărîtă, toţĭ miniştriĭ eraŭ întrunițĭ la ministerul de interne, dar, cum d. Sturdza era ocupat la ministerul de externe, consiliul nu s'a început de cît pe la orele 5 seara, cînd d. Sturdza sosi cu un teanc de acte privitoare la afacerea conflictuluĭ de la Sulina.

*

După cum am anunţat deja, erĭ consiliul de miniştrii a discutat în primul rînd chestiunea conflictuluĭ ruso-romîn, fără însă a se lua o hotărîre definitivă, din cauză că d. Sturdza a găsit necesar ca să se facă o a doua anchetă la Sulina pentru a se vedea dacă într'adevăr şeful poliţieĭ din acel oraş s'a făcut

---

FOIŢA ZIAR. ADEVĔRUL“

81

PAUL MAHALIN

FIICA RAZBUNATOARE

Partea a doua

Rastacuerĭ şi întreţinuţĭ

IV

Strada Navarin, No..

Apoĭ cu demnitate:

— Domnul Levanné uĭtă că vorbeşte cu o femeĭe care a figurat în..

Ziaristul nu o lăsă să sfîrşească.

— Scapa cine poate! strigă el! Ĭacă vechiul briciŭ deschis! Care ne va rade pelea cu istoria crimeĭ din str. Lamartine!

— Ceĭ cu crima din str. Lamartine? întrebă prinţul rus a căreĭ voce tremu a puţin.

Florestan ridică din umerĭ:

— Ştiŭ eŭ! Această lume guralivă.. O cauză celebră din vremurile preistorice! Aceasta ajunge la deluviŭ la vîrsta feruluĭ, într'o epocă — aşa de îndepărtată de noĭ — cînd se supa la Moulin-Rouge, cînd Follis-Bergere nu era încă inventat şi cînd Mabille era încă Zoological-Garden al galanterieĭ pariziane.

— Şi această crimă?

— Eĭ bine, mi se pare că era vorba de o tînără fată asasinată.

— Ah! e vorba de o copilă...

Principele pronunţă ultimele cuvinte cu un accent deosebit.

Da reluă reporterul: una din acele lucrătoare... ca să mă servesc cu expresiunĭ de ale mareluĭ Balzac... Intîmplarea a avut loc înainte de războiŭ... Cine e acel om din Paris care să'şĭ maĭ reamintească de aceasta!

— Eŭ mi-amintesc, reluă vicontesa de Belleville. Eram amica aceleĭ nenorocite. Constanţa asemenea: nu e aşa, Constanţa? Şi noĭ eram acolo amîndouă, în seara cînd ea a plecat de la Mabille în tovărăşia Tuluzianuluĭ.

Comandantul părea a fi nu tocmaĭ mulţumit. El îşĭ răsucise o mustaţă pe care o mototolea într'un chip ce trăda a fi răŭ dispus. El avea cute pe frunte, şi în cute picăturĭ de sudoare.

Lucru straniŭ: în acel timp Feodor Vasilitchef era asudat şi el.

— E cald la d-voastră, scumpă doamnă, zise el către Constanţa. Apoĭ, după ce îşĭ şterse capul cu batista, zise:

— Şi acest Tuluzian — căcĭ mi se pare că el trebuĭe să fi fost autorul crimeĭ — acest Tuluzian şi-a plătit datoria sa către justiţie?

Levanné începu să rîdă:

— Principe, justiţia se informă. Un cuvînt mare care permite guzganilor din Palat să roadă fără remuşcărĭ lefurĭ grase... Curînd afacerea fu clasată... O altă frază care formează fondul limbeĭ administrative şi care leagănă, de dimineaţa pînă seara, somnul oamenilor carĭ muşcă din budgetul prefectureĭ.

D-na de Belleville pronunţă grav:

— Era cine-va care avea nevoĭe să întunece afacerea din str. Lamartine maĭ mult ca toţĭ zgîrie-hîrtie şi toate muştele carĭ bîzîie în curtea St-Chapelle...

— Şi cine decĭ? întrebă Rusul.

— Eĭ! Olympia Miguard, la dracu! Frumoasa Olympia, o altă amică a aceşteĭ nenorocite Suzana Bloch.

Cred că am arătat, că Constanţeĭ Bourguignon nu-ĭ plăcea de loc să i se amintească de esploatările sale choreografice. Şi maĭ ales să se facă aluzie la nebuniile din tinereţe ale luĭ Graud-Jules. Faţa sa se animă şi vocea deveni stridentă.

— Cînd veĭ isprăvi să mă plictiseştĭ cu această istorie de pe ceal'altă lume, cu acest număr din „Gazette des Tribunaux! Cît despre această creatură care răspunde la numele de Olympia...

— Era o femeĭe de ispravă, nu se putu abţine de a murmura comandantul, care avu sub mustaţa sa un zîmbet melancolic.

Dar observă numaĭ de cît că spuse o prostie. Matroana se ridică roşie de indignare. Işĭ puse cu gravitate mîĭnile în şoldurĭ.

— Veĭ îndrăzni să agiţĭ această cestiune acĭ la mine?... Spre esemplu!... Aĭ şi găsit timpul!

De obiceiŭ, ex-cuirasierul ştia cum s'o liniştească, dar de astă dată, era acolo nu străin:

— Buna mea prietenă, replică el, aĭ mare greşală dacă nu aĭ încredere în invitaţiĭ d-tale.

Micul prinţ privi pe Florestan Levanné cu un aer care însemna clar:

— Ah ĭată! nu cum-va aŭ de gînd să se ĭa la bătaĭe?

— Drace! răspunse cel-l'alt la această întrebare mută, dacă nu ar fi aceasta de cît pentru a face să se creadă că sînt căsătoriţĭ legitimĭ.

O intervenţiune — tot aşa de providenţială cît şi de familiară — veni din fericire să taĭe scurt acest incident de menagiŭ.

Din fundul săleĭ de mîncare, Naniné — o mică Normandă — anunţă cu o voce afectată:

— Doamnelor şi domnilor, supa e pe masă.

V

Surpriză

Prînzul se isprăvi fără vre-un incident.

Toată lumea se gudura pe lîngă nobilul străin, prin atenţiunĭ delicate şi ingenioase linguşirĭ.

Comandantul nu încetase turnîndu'ĭ de băut, şi stăpîna caseĭ servindu'ĭ cele maĭ bune bucăţĭ.

Aşezate în faţa luĭ, cele treĭ nepoate ale vicontesei de Belleville roşiseră, cum se cuvenea, la fie-care privire ce el o arunca asupra lor, în timp ce blonda Arabelle şi bruna Dolores—vecinele sale din dreapta şi din stînga — îl atingeaŭ cu genunchiĭ pe sub masă cu acelaş sentiment şi dorinţă.

In fine, la toate cuvintele carĭ trebuiaŭ să-ĭ ĭasă din gură, Imperia vara dogilor, formulase un „Trés chic!“ care este, după cum fie-care îl ştie, la Veneţieniĭ de neam, cel maĭ eloquent mod de a exprima adîncul cugetăreĭ lor.

Olimpia, de Milan, s'ar fi arătat maĭ rezervată.

Cît priveşte cele treĭ nemţoaice, ele isprăviseră prin a se înfierbînta din ce în ce. Ele căpătaseră acum curajul să plaseze cuvintele lor în conversaţiune. Dar greutatea era că nu găseaŭ cuvinte. Dacă ar fi ştiut ce să vorbească, fiţĭ sigurĭ că nu ar fi tăcut nicĭ un minut.

Maĭ avem nevoĭe să adaugăm că, fără a pierde cea maĭ mică ocazie, „simpaticul“ nostru confrate Florestan Levanné justificase încă o dată reputaţiunea sa de strălucit causeur?

La dessert, aplecîndu-se către Wasilitcheff...

— Iată, îĭ zise el la urechĭe, momentul de a aluneca două zecĭ de francĭ în mîna Nanineĭ şi a cere pardesiurile noastre... Afară numaĭ dacă nu ţiĭ să maĭ continuĭ experienţa...

Şi ridicîndu-se, jurnalistul continuă:

— Scumpul meŭ Pactole, sînt la dizpoziţia ta. Mă duc să fac un tur la Eden. Vreĭ să ne întîlnim la miezul nopţeĭ, în „Cafeneaua Păceĭ“?

— In cafeneaua Păceĭ, la miezul nopţeĭ, ne-am înţeles.

Trecură în salon pentru a lua cafeaua, în timp ce Nanina curăţea masa pentru partida care trebuia să înceapă.

(Va urma)

culpabit de lipsă de tact față de căpitanul vaporului rusesc.

In caz cînd a doua anchetă va găsi vinovat pe polițai, acesta va fi destituit dîndu-se ast-fel satisfacțiune Rusiei.

Chestia numirei prefecților de Dîmbovița și Bacău a fost din noŭ amînată.

Inmormîntarea lui Radu Stanian

Inmormîntarea rămășițelor mortuare ale luĭ Radu Stanian, va avea loc Lunĭ la Ploeștĭ.

*

Duminecă seara vor pleca la Ploeștĭ, pentru a lua parte la înmormîntare, miniștriĭ Sturdza și Ferichide, cît și o delegațiune a clubuluĭ liberal din Capitală.

*

Un mare număr de coroane a fost comandat în Capitală pentru ca să fie depuse pe mormîntul răpozatuluĭ primar al Ploeștiuluĭ, care era înrudit cu cele maĭ distinse familiĭ din localitate, precum familiile Radovicĭ, Irimescu, Sfetescu, Brezoianu, Theodorini.

*

Atît guvernul cît și comuna Ploeștĭ vor să facă decedatuluĭ primar o înmormîntare din cele maĭ frumoase.

Din Piteștĭ primim plîngerĭ in ce privește purtarea pe care o are d. maĭor Papadat din regimentul 5 de artilerie cu soldațiĭ.

Ni se spune că d-sa ĭi bate groaznic.

Aducînd aceste denunțărĭ la cunoștința d-luĭ ministru de războĭ, ĭĭ cerem să numească o anchetă.

Consiliul de anchetă al corpuluĭ al IV-lea de armată, însărcinat de ministrul războiuluĭ să se pronunțe asupra cazuluĭ locot.-coloneluluĭ Botez-Diculescu, condamnat la 3 lunĭ închisoare pentru escrocherie, s'a pronunțat pentru reformarea acestuĭ ofițer.

O altă crimă a luĭ Nicoreanu

Să dăm cuvîntul unuĭ noŭ corespondent al nostru.

*

Sînt cîțĭ-va anĭ de cînd urmam cu plată cursurile seminaruluĭ Niton. Ca extern, eram internat într'un pension ținut de colonelul I. Vasilescu. Și, cum pe vremea aceea, ca și astăzĭ, tatăl luĭ Nicoreanu era director al seminaruluĭ, — fiul trebuia să fie, musaĭ, medic curant al pensionuluĭ.

De aci toate nenorocirile!

*

Par'că îl văd intrînd mîndru, cu mustața răsucită, cu obrajiĭ buhăițĭ, cu pîntecul înainte și cu ochiĭ înfiorătorĭ. Par'că îl văd cum respinge pe fie-care bolnav, strigînd ironic intendentuluĭ I. Constantinescu:

— „Dă-ĭ o curățenie... să se sature!".

Bolnavul lua o doză „grasă" de sulfat de magnezie, amestecat, fără îndoială, cu substanțele ultimuluĭ „specific", — și începea să-ĭ vîjîie urechile, să-l doară capul și să verse.

Dintr'o slabă febră intermitentă, școlarul se trezea de-o dată bolnav în toată puterea cuvîntuluĭ. Și cum popa Nicoreanu exercita o disciplină maĭ sălbatică de cît în cazarmă, în urma păreriĭ mediculuĭ, că elevul „simulează", — bietul copil era aruncat în carceră, lipsit de masă, chinuit fără vină.

Intr'acestea se întîmplă o scenă înduioșătoare. Un elev, numit Danielescu, cade bolnav la pat. In primele zile el prezenta simptomele frigurilor. Fu aruncat într'o odaĭe goală, friguroasă, murdară și fără lumină, numită „infirmerie". D-rul Nicoreanu se înfățișă peste vre-o treĭ zile și-ĭ administră repede obicinuitul săŭ „specific". Boala băiatuluĭ se agravează, însă, maĭ tare. El începe să se plîngă de frig și de urît:

— „Sînt prea murdare paturile astea, spunea el; — o să mor ca un cîine! — Ah! și cum mă usturā tîmplele de frig!"

Intr'acestea d-rul Nicoreanu îl îndopa mereŭ cu sulfat de magnezie. Bolnavul, ne maĭ putînd suferi medicamentul, îl a rugat în cele din urmă să nu'ĭ maĭ dea nimic. Nicoreanu se făcu foc. După ce l'a înjurat și l'a amenințat cu bătaĭa, l'a scos afară din infirmerie. Două-treĭ zile, sărmanul Danielescu s'a tîrît printre noĭ ca un cîine. Puterile-ĭ scădeaŭ din ce în ce, începu să se vaĭete că nu maĭ poate vedea bine și recăzu iarășĭ la pat.

*

De astă dată fața bolnavuluĭ era cu desăvîrșire palidă. Nicoreanu băgă de seamă că el suferă de ceva. Insă necunoscător în arta medicală, presupuse imediat „tuberculoza pulmonară" și începu să'ĭ dea regulat „magnezie" și „untură de pește". In urma acestuĭ tratament, la care se maĭ adăugaŭ frigul, lipsa de îmbrăcăminte și o hrană absolut nesubstanțială, bolnavul se stinse de tot. Mĭ-aduc aminte cum într'o seară, mă ruga să'l scot la lumină:

— „Par'că am un cuiŭ înfipt de-asupra sprîncenilor.—se plîngea el... Nu pot privi... Văd o groapă înaintea picĭoarelor. Și mĭ-e frică să nu cad în ea!".

Și apoĭ îmĭ spuse plîngînd:

— „De ce nu scrițĭ voĭ tateĭ, cîte-va rîndurĭ, mă! O să mă prăpădesc în neștirea nimănuĭ... D-rul Nicoreanu mă ucide cu untura de pește și cu afurisita luĭ de curățenie!"

Peste două-treĭ zile ĭĭ pierĭ și graiul. D-rul Nicoreanu nu maĭ vru să-l îngrijească, apoĭ.

*

S'a telegrafiat tatăluĭ băĭatuluĭ, care pe atuncĭ era primar al orașuluĭ Oltenița, ĭar trupul aproape amorțit al bolnavuluĭ fu dus grabnic la spitalul Colentina. A doua zi, era Duminecă. Intovărășit de cîțĭ-va colegĭ, m'am dus să-l văd. Era topit. De-asupra capuluĭ săŭ atîrna o tăbliță pe care era scris: meningită! ... Spre seară sosi și bătrînul săŭ tată, care 'ncepu să plîngă 'n hohote. Ziua următoare, grație nepriceperei și sălbătăciilor luĭ Nicoreanu, băiatul își dădu duhul în brațele internilor de la spital și ale nenorocituluĭ săŭ părinte.

*

De prisos orĭ-ce comentar.

Gh. Silvan.

ULTIMA ORĂ

De la Congresul studenților

— prin fir telegrafic —

T.-Jiŭ, 6 Sep. ora 6.30 seara.

Congresul adunat în grădina publică s'a fotografiat în corpore.

După amiază studentul Zosîn și-a cetit conferința sa, asupra Medicineĭ sociale.

Azistența numeroasă. S'aŭ observat foarte multe doamne.

Conferențiarul a fost viŭ aplaudat.

Deseară are loc un concert și apoĭ d. Cancicov va dezvolta conferința sa asupra Reformeĭ penitenciarelor.

Mîine are loc **escursiunea la** *Lainicĭ.*

Lunĭ, congresul va aborda chestiunea națională.

In aceĭaș zi, la ora 1 banchetul de adio și la ora 5 p. m. plecarea.

Pella.

Trecerea prințesei Clementina

Aseară, la ora 9 și 8 m. prințesa Clementina, mama prințuluĭ Bulgarieĭ, a sosit în gara de Nord, cu trenul accelerat de Moldova, care a suferit o întîrziere de două ore.

Prințesa venea din Rusia, prin Unghenĭ.

In gara de Nord, prințesa nicĭ nu s'a coborît din vagonul eĭ. Prefectul de Ilfov, însoțit de d. inspector de poliție Popovicĭ, s'aŭ urcat în vagonul princiar și aŭ salutat pe prințesa în numele guvernuluĭ.

Agentul diplomatic al Bulgarieĭ, cu întreg personalul legațiuneĭ, a prezentat de asemenea omagiile cuvenite.

După o scurtă staționare în gara de Nord, prințesa a plecat la Giurgiŭ, de unde se va îmbarca pentru Sofia.

OFICIALE

„Monitorul oficial" de azĭ publică următoarele confirmărĭ, transferărĭ și numirĭ în funcțiune:

* Plata pensiunilor civile pe luna Septembrie 1897 se va face cu începere de la 12 ale acesteĭ lunĭ. In Capitală bonurile de pensiunĭ se vor libera și plăti în zilele de 12 și 13 ale curenteĭ de la orele 9—12 a. m., ĭar în cele-l'alte zile se vor libera de la orele 9—12 a. m. și plăti de la orele 11—3 p. m.

* D. Gh. Popescu a fost numit provizor în postul de registrator-archivar la penitenciarul Mărginenĭ, în locul d-luĭ D. P. Ghiorghiu, destituit.

* Părintele-iconom Const. Ciocoiŭ, profesor de religie la gimnaziul real din Dorohoĭ, a fost numit definitiv la catedra sa.

* D. Tănase Vasile a fost numit agent sanitar comunal la comunele Adîncata și Hăntești, județul Dorohoĭ, în locul d-luĭ Gh. Frunză.

* D. St. Vasiliu, actual cantonier gradul I, a fost înaintat la clasa de cap de cantonierĭ gradul II, în locul d-luĭ Gh. Stamatian, demisionat.

* D. Const. Lațu a fost numit agent sanitar comunal la comuna Avrămenĭ, județul Dorohoĭ, în locul d-luĭ Gh. A. Dimitriu, care rămîne numaĭ în comuna Manoleasa.

Revista cărților

S'a pus sub presă și apare în curînd: **Noptĭ-Albe** (ediția IV-a) un volum gros de 40 coale de tipar, în 640 paginĭ, coprinzînd toate poeziile scrise în intervalul de 18 anĭ, de la 1880 pînă la 1897, de d-nul *Th. M. Stoenescu.* Prețul unuĭ volum, pentru persoanele carĭ se vor abona dinainte și vor trimite costul prin anticipație la administrația „Revisteĭ Literare", str. Arculuĭ 10, Bucureștĭ, este numaĭ: *4 leĭ.* După apariție, cartea se va vinde cu 6 leĭ exemplarul.

Renta amortizabilă 5%

— ultima tragere —

Iată numele titlurilor de rentă 5 % amortizabilă din 1894, împrumutul de 6.500.000, eșite la sorțĭ la tragerea de la 1 (13) Septembrie 1897. Valoarea nominală 24.000 leĭ. 28 titlurĭ a 500 leĭ cu numerile:

1476 1971 3273 3918 5137 6573 1726
2439 3432 4270 5352 6658 1774 2613
3807 4465 5425 6901 1777 2687 3872
4579 5495 1950 3057 3910 5117 6388; 2 titlurĭ a 5.000 leĭ, cu numerile 372 496.

Plata acestor titlurĭ, purtînd cuponul No. 8 de 1 (13) Aprilie 1898, precum și plata cuponuluĭ No. 7 de 1 (13) Octombrie 1897, se va face cu începere de la 1 (13) Octombrie 1897.

In Bucureștĭ: la casieria centrală și în județe la administrațiile financiare.

Titlul de 500 leĭ cu numărul 6.948 a ieșit la sorțĭ la 1 Septembrie 1895 și n'a fost prezentat încă la plată.

Pentru gospodine

Pastă depilatoare. Dacă avețĭ vre-un păr care vă incomodează unde-va, aplicațĭ pe el următoarea pastă: 3 grame sulfhidrat de sodă cristalizată; 10 grame calciŭ curat; 11 grame amidon. După ce ațĭ lăsat pasta două minute, 'șĭ-a făcut efectul.

Gastr.

Reviste nouĭ

Revue des Revues din 15 Septembrie a apărut cu următorul sumar:

M-me Zenaide Wenguerow, Le femme russe.

G. Saint Aubin, Un nouvel Eldorado (Les mines d'or des Youkon), 8 gravures.

W, D. Stead, La fraternité internationale par correspondance.

Dr. A. de Banzemont, Le théatre au Japon (11 gravures).

Arthur Symons, Le mysticisme de Maeterlink.

Dr. L. Büchner Les hommes pygmées de l'age de pierre.

Comte de Calonne, L'aristocratie française.

Pierre Laffite Bonaparte et les positivistes.

Max Müller, Portaits des rois.

Caricatures politiques (15 gravures).

Prețul unuĭ număr este de 80 banĭ.

Depozitul în Sala noastră de Depeșĭ.

MODE

Costum de demi-sezon

Pentru vremea de acum acest costum e foarte potrivit. Juponul și vestonul din lenaj verde. Guler mare cu reverurĭ de mătase verde asortat. Bluza din surah plisat roz saŭ albăstruĭe. Pălărie de amazonă din stofă cenușie garnisită cu mătase verde și cu pene ascuțite de aceĭașĭ culoare.

Laura.

Rubrica pentru toțĭ

Spectacole

Grădina Rașca.— Mercurĭ, 10 Septembrie, trupa Vlădicescu va reprezenta „Fata din balcon", comedie în două acte, în beneficiŭ. Spectacolul se va termina cu opereta națională „Vecinătatea supărătoare."

Duminică și Lunĭ, 7 și 8 Septembrie 1897, la Velodromul Romîn, șoseaua Kiseleff, rondul II, mare luptă între Francezĭ și Germanĭ. Inaugurarea lumineĭ electrice. Renumițiĭ alergătorĭ Michelet din Paris și Neppel din München, vor lua parte la aceste alergărĭ carĭ vor fi din cele maĭ interesante. Muzica militară va cînta în tot timpul spectacoluluĭ cele maĭ frumoase piese muzicale. Inceputul la orele 4 și jumătate p. m.

Prețurile locurilor: Loja I, leĭ 16.— Loja II, leĭ 12.—Stal I, leĭ 3.—Stal II, leĭ 2.—In interiorul Velodromuluĭ, leĭ 1— Galeria, 50 banĭ.

Soc. de Domnișoare „Cornelia", pentru înzestrarea membrelor fără deosebire de naționalitate, va da Duminică 7 Septembrie 1897 o mare serbare, urmată de o serată dansantă în grădina și sala Bragadiru.

Dansul va începe la 8 seara și va dura pînă la 2 și jum. noaptea.

Grădina Hugo. — Teatru devarietăți. In timp de ploaĭe, în sala Hugo.

Grădina centrală.—Concert dat de orchestra D. Dinicu.

Grădina Lukianoff, strada Cîmpineanu.—In fie-care seară teatru de varetățĭ. Trupă Nouă. In timp de ploaĭe reprezintația se dă în fosta sală Orfeŭ.

Grădina Cosma.—Concert muzical.

Grădina Frascati.Concert de orchestră.

Grădina Rașca — In fie-care seară teatru de varietățĭ sub direcțiunea D-luĭ Agop Kiolean.

Prețul locurilor: Loc rezervat 2 leĭ, stal I 1 leŭ, intrarea generală 50 banĭ.

Grădina Mitică Georgescu, str. Cîmpineanu.—Teatru de varietățĭ. Trupa Burienescu.

Băĭ

Stabilimentul de hidroterapie.—Str. Vesteĭ, sub direcțiunea d-ruluĭ Erdreich.

Băĭ medicale, masaj, electroterapie, gimnastică, cură după metoda părinteluĭ Kneip; băĭ de abur, de putină, mare bazin pentru vară.

Baĭa Centrală.— Strada Bis. Eneĭ, sub direcțiunea d-ruluĭ Zusman.

Băĭ de abur, de putină, băĭ medicale,

Baĭă regală. Paalatul Băilor Eforieĭ). Bulevardul Elisabeta. Haman, baĭe turco-romînă, (aĭer cald). Hidroterapie comlect ă. Localul complect restaurat. Pispcinadeschisă în toate zilele.

Băile Mitrasevsky str. Polițieĭ No. 4 și 6 cel maĭ îngrijit și maĭ bun stabiliment de băĭ de Aburĭ și Putinĭ, mare basin cu apă limpede și diferite dușurĭ sistematice.

Deschis în toate zilele.

Deplasărĭ

5 SEPTEMBRIE

Hotel Continental: N. Albu, prefect, Neamțu. A. Bellio, prop., Urlațĭ. D-na Emilian, prop., Ploeștĭ. Alexandrescu, advocat Brăila

Hotel Bouleva d: B. Ștefănescu, prop., Severin. G. Basarabeanu, prop., Brăila. E. Golino, prop., Iașĭ. Grigorescu, pictor, Cîmpina. G. Thumy, voiajor, Paris. I. Soutzu, prop., Teleorman.

Hotel English: G. Georgescu, advocat, Buzău. T. Aguletti, director, Tirgoviște. Căpitan Niculescu, militar, Focșanĭ. T. Teodorescu, prop., Craiova.

Hotel de Franța: Strobl, comers., Iașĭ. Blumenfeld, comers., Iașĭ. Căpitan Archep, militar, Piteștĭ. Crijenescu, D., comers.. T.-Severin. Frankelstein, comers., Viena. Dimancea N., deputat, Piteștĭ

Hotel Regal: I. Ionescu, subprefect, Urzicenĭ Florescu, judecător, Caracal. C. Orleanu, prop, Focșanĭ. M Niculescu, prop., Cîmpina. Colonel Chessyn, militar, Craiova. D-na Erina Manuel, artistă, Brăila..

Hotel Union: Teodorescu, preot, Galațĭ. Maior. Mihail cu D-na, militar, Bacău. P. A. Popof, voiajor, Rusciuk. Schul, comers., Brașov. Leon Scărlătescu, comers., Bacău. M D. Caraz, comers., Constantinopol. Victor Bauer, comers., Viena, I. D. Hangief, prop., Galațĭ.

Hotel Central: Avramescu S., comers., Giurgiu. Rait Venchel, comers., T.-Vesteĭ. Sainis N. comers., Plătăreștĭ. Căp. Urlățeanu, militar, Forturĭ. Caramitru Spiru, moșier, Ploeștĭ. Livezeanu, moșier, Buftea. Rosianu, moșier, Vlașca.

Hotel Bristol: G. S. Sismar, magistrat, Galațĭ Goldenberg, inginer, T.-Ocna. Jarnay, medic, B.-Pesta. Leibovicĭ, baucher, Focșanĭ. H. Spitz, voiajor, Brün Mihailof, primar, Rusciuk.

Hotel Colaro: Vlasamake, prop., Roșiorĭ.

Hotel Metropol: Georgiadĭ, comers, Brăila D-na Chrivatz, menageră, P.-Neamț. D-na Günther, menageră, R.-Vîlcea. D-na Al. Genoneanu, menageră, R.-Vîlcea. Locot. Ștefănescu, militar, Lehliu, Dobias, inginer, Dorohoĭ, Ionescu, prop., Roman, Al. Pencescu, advocat, T.-Vesteĭ. P. Dumitrescu, magistrat, Focșanĭ.

Hotel Imperial: S. Schmidt, comers., Bîrlad, Căpitan Georgescu, militar, Buzău. Dt-rescu, prop., Iașĭ. Drebant, antreprenor, Piteștĭ.

Hotel Dacia: Leon Henchis, comers., Giurgiu. Babaeanu, comers., Rusciuk. C. Balbanof, comers., Rusciuk. Anton Nedelcu. comers., Rusciuk, Petrof, comers., Rusciuk. Anghel Rădulescu, comers., Giurgiu. M. Mănciulescu, comers., Roșiorĭ, Cristescu, comers., C.-Lung. Ferjelin, medic, Ostrov.

Hotel Universal: Lăzărescu, comers, Focșanĭ. Bogdan, comers, Focșanĭ. A. Belleti, comers.. Piteștĭ. A. Andreescu, student, Roșiorĭ.

Hotel Gabrovenĭ: G. Arlpeanu, prof., C.-Lung. Dimitrescu, prof., Oltenița. Iosif Eschinasy, comers., Craiova. Iulius Veibeanu, comers., Iașĭ. Petre Sterescu, comers., Argeș. Popescu, comers., Pucioasa. Andreĭ Christof, comers, Giurgiu.

Hotel Victoria: Bellu, antreprenor, Sinaia. Crețoĭ, arendaș, Tîrgoviște. Avramescu, comers., Dîmbovița. C. Disicomis, comers., Călărașĭ.

3,25

Următoarele noutățĭ literare sosite azĭ în *Sala noastră* **le oferim publiculuĭ cititor —grație unuĭ aranjament cu o casă mare de comision din Paris—cu leĭ 3,25 în loc de 3,50, prețul editureĭ din Paris:**

Emile Zola. La faute de l'abbé Mouret, ediție ilustrată leĭ 3.25.

Paul Bourget. Recommencements, leĭ 3.25.

Réné Maizeroy. Joujou, leĭ 3.25.

Alphonse Daudet. Sapho, ediție ilustrată leĭ 3.25.

Pentru provinciĭ să se adaoge pentru porto.

JOCURI DE DISTRACȚII

Colaboratorul nostru pentru jocul de șah, D. Arm. plecînd în concediŭ pentru treĭ săptămînĭ în străinătate, rubrica aceasta va fi suspendată pînă la întoarcerea D-sale.

ȘARADA CALULUI

de D. d'Artagnan, T.-Ocna

		re	pa		
		Și	iu		
	bi	tri	ne	a	
	sci	lim	eș	ei	
	te	mă	mo	bei	
		Cr	rea		
	sciu	nĕ	ro	ște	
	re	că	lor	vo	
re	si	Las	ni	vă	Ur
		mei	ma		

Urmînd săritura caluluĭ să se afle 4 (patru) versurĭ.

Dezlegarea Penterombologuluĭ din No. 2916

al D-luĭ d'Artagnan, T.-Ocna

C
caș
Canar
șah
R
D cot A
vid comet iza
Dihor R omania A zuga
don tenor aga
r tir a
A
urs
Armaș
Sas
ș

Aŭ dezlegat Penterombologul din No. 2916

D-niĭ Stefan Mureseanu, Constanța; Ion M. Ionescu, T.-Severin; Jean Aramis T.-Ocna, Candel Naftali, G. N. Daffu, d'Artagnan-Ocna, Bucureștĭ; Th. N. Blanaru, I. Trotușeanu, Adjud; Hecht Nissim, Bucureștĭ.

D-ra Natalia, Chescko; Fany de la Burdujenĭ, Lila Pavlovicĭ, T.-Severin.

Premiul a fost căștigat prin tragere la sorțĭ de D. G. N. Daffu, Bucureștĭ. Indată ce ne vețĭ trimite adresa exactă, vețĭ primi volumul intitulat: Limba Franceză.

FOIȚA ZIAR. „ADEVĔRUL

— 132 —

PIERRE DECOURCELLE

COPIII PARASITI

Partea a III-a

TRASURA DE UNIRE

XVIII

Jertfa luĭ Claudinet

Atuncĭ zări lumina palidă de la lampa din odaia luĭ Fanfan?

Ișĭ aduse aminte.

Dar ce zgomot îl deșteptase.

De o dată zări la fereastră două umbre care se urcaŭ pe ea și intraŭ în odae.

Il cuprinse o groază nespusă.

Sta nemișcat, înghețat.

— Cine eraŭ aceĭ oamenĭ?

Poate că eraŭ hoțĭ, ucigașĭ...

Veneaŭ să fure, să omoare..

Și Fanfan dormea în odaia de alăturĭ!

Și d. de Montlaur, bine-făcătorul, necunoscut, se odihnea aproape de acolo.

Trebuia să strige, să dea de veste

De geaba încercă.

Nu putu scoate un sunet.

Era ca și paralizat.

De o dată una din fantome vorbi.

Nu auzi însă ce zise.

Hoțiĭ vorbeaŭ.

Isidor zicea:

— Aci e un salon. Alăturĭ văd lumină. Să știĭ că acolo doarme.

— Fanfan?

— Da.

Fanfan!...

Acest cuvînt îl auzi Claudinet.

Ziseseră Fanfan...

Ce aveaŭ cu el oameniĭ aceĭa la asemenea ceas?

Cine eraŭ?

Atuncĭ unul din bandițĭ ridică perdeaua dintre odăĭ.

Lampa aruncă lumină pe obrazul luĭ.

Claudinet recunoscu pe Isidor.

Mîna care ridica perdeaua ținea și un cuțit.

Celă-l'alt cine era?

— La Limace?

Nu.

Acesta era maĭ scund.

Ce îĭ păsa?

Cuțitul ce văzuse îĭ spunea limpede cu ce gîndurĭ intraseră aceĭ mișeĭ.

Eĭ înaintaŭ spre odaia luĭ Fanfan.

Isidor se întorsese.

Zisese compliceluĭ săŭ:

— Aide. Patul e în fund... jigania doarme căcĭ nu se aude nimic,

— Ne-am înțeles... întîĭ trebuĭe să luăm scrisorile...

— Da.

— Și pe urmă...

— Pe urmă să gîtuim pe băĭat.

— Chĭar dacă le dă de bună voie?

— Da.

— Bun.

— Țĭ-am spus că știe multe. Poate spune și apoĭ am pățit'o.

— Iți place maĭ bine să lașĭ tu altuia sînge, de cît să-țĭ lase ție alțiĭ.

— Te cred!

Și ceĭ doĭ ticăloșĭ începură a rîde înăbușit.

Rîsul lor îngheță de tot pe Claudinet.

Va să zică veniseră pentru scrisorĭ și pe urmă ca să omoare pe Fanfan.

Scrisorile eraŭ sub perna luĭ.

Intinse mîna.

Eraŭ acolo.

Dar și Fanfan era acolo.

Dormea alăturĭ.

Maĭ eraŭ doĭ pașĭ pînă la el.

Moartea era acolo.

Pîndea...

Ce să facă.

Să strige să sune?...

Dar nicĭ nu știa unde era clopoțelul.

Pe urmă toțĭ dormeaŭ.

Și dacă deștepta pe cine-va, acela ar fi sosit de sigur prea tîrziŭ.

I-ar fi omorît pe amîndoĭ pînă să sosească ajutorul.

Se lupte Fanfan cu doĭ mișeĭ, nu putea...

Pe el bĭet murind, îl doboraŭ cu un pumn.

Ce să facă?

De o dată conștiința proprieĭ sale slăbiciunĭ suflă o ideĭe luĭ Claudinet.

Trebuia cu orĭ-ce preț să împiedice pe bandițĭ de a face ceĭ cîțĭ-va pașĭ care îĭ despărțeaŭ de victimă.

Nu avea de cît un mijloc,

Să'ĭ facă să creadă că nu aveaŭ trebuință să maĭ înainteze, să'ĭ facă să creadă, în în întuneric că el Claudinet era Fanfan.

Eĭ nu știaŭ de el.

Eĭ credeaŭ că acolo se afla numaĭ Fanfan...

Iacă ce trecu prin mintea hoțuluĭ nenorocit.

Trebuia să moară.

Ce îĭ păsa?

Nu era osîndit?

Nu spusese doctorul că va muri?

Cum era să maĭ trăĭască?

Simțea el bine moartea în pĭept!

De cîte orĭ tusea care îĭ zguduĭa cumplit ființa prăpădită, de atîtea orĭ moartea făcea cîte un pas.

Eĭ bine va muri acum!

La ce se trăĭască încă două treĭ săptămînĭ?

Sfîrșitul era acelaș.

Deznodămîntul era sigur.

— Dacă murea cu ceva maĭ înainte, scapa și pe prietenul luĭ de la o moartea sigură.

Pentru ce oare să se maĭ codească?

Nu se codi.

Toate aceste gîndurĭ îĭ treceaŭ prin minte în maĭ puțin timp de cît mĭ-a trebuit spre a le spune.

Intîĭ trebuia să se ție să nu tușească căcĭ ast-fel se da de gol.

Panoufle l-ar fi cunoscut cum ar fi tușit o dată.

Nu va tuși.

Se maĭ stăpînise el o dată cînd cu fuga luĭ Montlaur cînd îĭ poruncise Fanfan.

— Aide, zise Polit, apucînd cuțitul în mîna dreapta, și urmîndu-șĭ tovarășul.. cu mîna întinsă. să nu se izbească de ceva.

Eraŭ să intre în odae.

Claudinet se întoarse repede și cu zgomot pe canapea gemînd cum geme omul în somn.

Bandițiĭ se opriră.

Perdeaua căzu.

Intunericul se făcu adînc.

— Tu eștĭ Fanfan? întrebă Polit încet.

Dar copilul nu răspunse.

Nu avusese putere.

Și alt gînd noŭ îĭ trecu prin minte.

Trebuia, cînd îl va izbi să nu facă zgomot să nu strige, să nu facă un gest pînă ce va muri.

Alt-fel Fanfan s'ar fi deșteptat și ar fi venit în odaie.

Bandițiĭ l-ar vedea atuncĭ și sacrificiul luĭ ar fi rămas zadarnic.

Hotărîrea luĭ Claudinet era luată.

De oare-ce trebuia, nu va zice nimic, nicĭ nu se va mișca.

Glasul banditului se auzi din noŭ.

Zicea încet:

— Tu eștĭ, Fanfan?

— Da, șopti încet bĭetul bolnav.

— Eĭ, Panoufle, zise Polit, proscoĭul e aci.

— Tu eștĭ Fanfan? repetă și Isidor apropiindu-se.

— Da.

— Dă-ne scrisorile alea,.. Scrisorile pe care le-aĭ luat azĭ de acasă dă-le de bună voĭe, îndată. Nu'țĭ fac nimic.

— Nu.

— Atuncĭ vaĭ de pĭelea ta!

Și Isidor scrîșni din dințĭ.

— Unde sînt? Le-aĭ aci?

— Nu.

Zicînd încet aceste monosilabe, Claudinet căuta a'șĭ schimba vocea cît putea.

Trebuia ca mizerabiliĭ să creadă că le răspundea Fanfan.

— Eĭ apoĭ atuncĭ vedem noĭ... dacă nu vreĭ să le daĭ de bună voĭe...

Ticălosul nu sfîrși...

(Va urma)

LEI 500 LEI

Daŭ aceluia care va dovedi că există un alt praf superior

„ANIS UDINULUI-OREZĔNU“

Cine vrea să scape de năduşeal şi de mirosul greŭ al picioarelor să cumpere

Antisudinul

DEPOSIT GENERAL
Drogueria BRUS
Bucuresti
Bulevardul Elisabeta
se găsesc de vînzare la tóte farmaciile din ţară.

BAILE MITRASZEWSCHI

Str. Poliţiei No. 4 şi 6

Cel mai îngrijit şi mai bun stabiliment de **Băi de Abur şi de Putină**

—MARE BASIN—

pentru băi reci în apă filtrată şi duşi în mijlocu grădinei şi aranjat în model cel mai frumos.

Deschis în toate zilele. Orele de la 10 din până la 12 sunt rezervate pentru dame.

STOMAC, ALE CĂILOR URINARE
ANEMIE, GASTRALGIE, DIABETĂ
DISPEPSIE, CHOLERINĂ
ŞI PENTRU CALITĂŢILE LITINATE ŞI LA RHEUMATISME

APELE MINERALE DE POUGUES ST. LÉGER SUNT RECOMANDATE DE CĂTRE SOMITĂŢILE MEDICALE ÎN BÓLELE DE

E fórte gazósă şi plăcută la băut, amestecată sau nu, cu ori-ce băutură.

SINGURA APĂ PURGATIVĂ ÎNLĂTURÂND SURSELE UNGURESCI

CARABAÑA

CARE PRODUCE AFARĂ DE EFECTUL SIGUR ŞI NEJIGNITOR ŞI O ACŢIUNE CURATIVĂ ASUPRA ORGANELOR BOLNAVE.

UN PĂHĂREL FACE ACELAŞ EFECT CA O STICLĂ ÎNTREAGĂ DE APĂ DE BUDA.

SE GĂSESCE DE VÂNDARE LA TÓTE FARMACIILE ŞI DROGUERIILE DIN ŢARĂ.

CAROL A. FRANCKE

BIUROUL
47.—STRADA ACADEMIEI.—47
vis-à-vis de Ministerul de Interne

BIUROU TECHNIC

DEPOUL
81.—CALEA GRIVIŢEI.—81

Materiale de construcţiuni: Ciment, Var alb gras şi hidraulic, Grinzi de fer. Şine vechi de drum de fer, Plăci isolatoare de asphalt, Tablă de fer ondulată, Galvanisată, Plumbuită şi de Zinc.

ŢEVI DE FER, FONTA ŞI PLUMB

Instalaţiuni de: Incălzire prin Calorifere cu abur, Lumină electrică, Fabrici pentru fabricarea bereĭ, Fabrici pentru fabricarea Cărămizeĭ, Tăbăcăriĭ, Maşine de ori-ce fel, Maşini de făcut ghiaţă, Mori, Turbine, Cazane.

ORI-CE FEL DE MAŞINI ŞI UNELTE PENTRU LUCRAREA FERULUI, LEMNULUI, etc.
MOTOARE, LOCOMOBILE, POMPE, GATTERE, etc.

Mare depou de articole pentru instalaţiuni de gaz, apă şi tot la canal

Sală de expositiune de lămpi pentru gaz aerian şi electricitate

---

NOUA
Fabrică de Sobe
DE
Porcelan şi Teracota

I. GRUDZIEN & Co.

Se primeşte ori-ce lucru de
TERACOTA
precum şi ori-ce reparaţie saŭ curăţare de

SOBE

CU PREŢURI MODERATE
CALEA FLOREŞCA (Bariera Polonă)
17—36

SOBE

MEIDINGER, PARIGINA, COMETUL, VULCAN (belgiane)
pentru
Incălzire cu Cocs, Cărbuni de piatră şi lemne

MAŞINI DE BUCATE
MOBILE DE FIER
INSTALAŢIUNI DE INCĂLZIRI CENTRALE

FABRICA «COMETUL»

Adolf Salomon
DEPOSIT: Strada Doamnei, 14.

DEPOSITE IN PROVINCIE

Iaşi, *la d-nul* Jacques Davidovici, *str. Lăpuşneanu, 37*
Craiova, *la d.* Petrache Andreescu & Fii, *str. Lipscani*
152—(0

Les Véritables Eaux minérales de

VICHY

sont les Sources
VICHY-ÉTAT
CÉLESTINS
GRANDE-GRILLE
HOPITAL

Exiger le nom sur la Capsule et l'Etiquette.

Les Seules Véritables Pastilles de Vichy sont les

PASTILLES VICHY-ÉTAT

fabriquées avec les sels naturels extraits des Eaux de *Vichy-Etat.*

COMPRIMÉS DE VICHY
aux sels naturels VICHY-ÉTAT
pour préparer l'eau artificielle de *Vichy gazeuse.*

Agent Général pour la ROUMANIE, BULGARIE, SERBIE:
A. G. CĂRISSY, *Bucarest.*

SERVICIUL

TECHNIC PARTICULAR

sub conducerea D-luĭ architect
NICOLAE MEŞEDERU

BUCURESCI.—Str. Semicerc No. 9 (Sfinţiĭ Voevozi--calea Griviţeĭ.--BUCURESCI

PENTRU TOT FELUL DE LUCRĂRI PUBLICE
IN
Capitală şi in Provincie

FACERE DE:
PROECTE, PLANURI, DEVISE, ANTIMASURATOARE, EXPERTISE ŞI STUDII
IN
ARCHITECTURA, INGINERIE-HYDRAULICĂ, ELECTRO-TECHNICĂ, HOTĂRNICIE, AGRONOMIE, SILVICULTURA ŞI MINE.

Tot-odată se insărcinează şi cu executări de ori-ce lucrări noi şi cu reparaţiuni.

Doritorii din Provincie pentru ori-ce întrebări se binevoéscă a însoţi timbrul poştal necesar, pentru a primi răspunsul dorit.

Orele de serviciŭ la „Biuroul Serviciului Technic Particular“ sînt de la 9—12 a. m. şi de la 3—6 p. m. 35—35

Isvorul Principesei de coronă Stefania

Apă minerală acra carbonică natural alculica de Krondorf

Representanţi generali pentru România
Voss & Siebeneicher
— STRADA SMÂRDAN No. 24. —
1648

A SOSIT

MAYPOLE

BLEU-MARIN

(civit) Bucata 1 Leŭ

De vânzare la toate droguerile şi magasinele de mărunţişuri din ţară.

WATSON & YOUELL

MAŞINE AGRICOLE ŞI INDUSTRIALE
BIUROU DE CONSTRUCŢIUNI TECHNICE

BUCUREŞTI, STRADA ACADEMIEI, 14 (fost Raşca
Galaţi, Str. Portuluĭ. Brăila, Str. Regală

REPRESENTANŢI GENERALI AI FABRICEI
„RHEINISCHE ROHRENDAMPFKESSEL FABRIK“
A. BÜTTNER & C-nie
ÜERDINGEN PE RHIN

CAZANE MULTITUBULARE INEXPLOSIBILE

„PATENT BÜTTNER“

SINGURUL SISTEM CU CIRCULAŢIUNE REPEDE

CU INCHIZATURI DE SIGURANŢA
ABUR USCAT Garantat

CAZANE DE ORI-CARE ALTE SISTEME
Aparate de curăţit apa, de alimentat sistemul propriu, simplu şi eftin
Prospecte şi devisuri gratis şi franco.

BOALE SECRETE!!

Specific antiblenoragic Stoenescu

CAPSULE
CU COPAIVAT DE SODA-SALOL ŞI SANTAL

Nici unul din antiblenoragicele existente pînă acum nu împlineşte cele două condiţiuni de asimilare repede şi a nu irita traectul intestinal. Asociaţiunea substanţelor ce compun aceste Capsule este tot ce actualmente ştiinţa are maĭ bun şi maĭ încercat în tratamentul blenoragielor. Modul cu totul noŭ şi special dupe care sunt preparate aceste capsule fac ca vindecarea să fie repede complectă şi fără de a derangea stomacul: astfel că convine tuturor persoanelor chiar celor maĭ debile.

Acest noŭ medicament vindecă în scurt timp complect şi radical scursori (sculament) noui şi vechi atît la bărbaţi cît şi la femeĭ, precum Blenorea, poală albă, etc. **Preţul uneĭ cutiĭ 4 leĭ**

Asociat cu aceste capsule se recomandă cu succes **Injecţia Santalina**
Preţul unuĭ flacon 2 leĭ 50 banĭ.

Depositul general: Farmacia *MIHAIL STOENESCU*, strada Mihaĭ-Vodă No. 55, Bucureştĭ. De vînzare la principalele Farmaciĭ din ţară. In provincie unde aceste preparate nu se găsesc, se expediază imediat contra unuĭ mandat poştal 857—40

VICTOR LUPESCU

Biuroŭ technic | **Inginer** | Biuroŭ technic

BUCUREŞTI. — BULEVARDUL CAROL I, No. 14 bis.
(Lîngă ministerul Domenilor)

MORI Sistematice, **FABRICI** de spirt, Cherestele, Caramidariĭ etc.

LUMINA ELECTRICA

HAMBARE şi magaziĭ de fer demontabile, acoperăminte şi podurĭ de fer
LOCOMOBILE, *cazane, motorĭ de aburĭ, gaz, petrol şi benzină*
POMPE DE ORI CE SISTEM rezervoriĭ de apă, spirt şi petrol
CAI FERATE PORTATIVE ŞI AERIANE
Putrele de fer, unelte pentru Antreprenorĭ
TUBURI DE TUCIU, FER, PLUMB ŞI BAZALT, FURTUNI DE CAUCIUC
Curele de Transmisiunĭ de piele, păr de cămilă şi balata
Instalaţiunĭ de băĭ şi closete sistematice

INCALZIRI ŞI VENTILATIUNI

1 *Becurĭ şi site francese, sistem Oberlé* 1036

BIBLIORAPHTE

SOENNECKEN-PATENT

CUNOSCUTE CA CELE MAI PRACTICE şi EFTINE
Pentru păstrat facturi scrisori etc.
Bucata Leĭ 3.—Perforatoru Leĭ 2.75. se găsesc la: Socecŭ & Comp. Bucurescĭ
948

M. KOHAN Galaţi şi Brăila

REPRESENTANT ŞI DEPOSITAR
Pentru Fabricele renumite în toate articolele pentru fabricare de Ape gazoase

CARL POCHTLER VIENNA
APARATE DE APE GAZOASE, SYFOANE, UMPLUTOARE, STICLE, etc. etc

S. REIH & C-ni VIENNA
STICLE pentru syfoane din Boemia, STICLE pentru limonată, STICLE pentru vinurĭ, pentru bere, şampagne, cognac, etc. etc.

BRATBY & HINCHLIFFE LIMITED MANCHESTER
APARATE de fabricat apă gazoasă, Umplutorĭ englezescĭ „Monarch“ Sticle, etc.

DAN RYLANDS LIMITED BARNSLEY
STICLE englezescĭ pentru limonada, Umplutorul englezesc cunoscut ca cel maĭ bun, zis: „RAPID PARAGON“ etc.

YOHN Wm DOBSON BARNSLEY
SPECIALIST PENTRU STICLE ENGLEZESCI CELE MAI SOLIDE

2 PREŢURI CORENTE DUPA CERERE GRATIS ŞI FRANCO 954

RATNER

SINGURELE CASE
CONSTRUITE DIN OŢEL CĂLIT
compus patent CONGREAVE
NEGAURIBIL ŞI NESPARGIBIL

FURNISORII Băncei Naţionale Romaniei

FURNISORII Direcţiunei Telegrafelor şi poştelor

Ş'a mai multor autorităţi din Ţară

Acest oţel a fost încercat în arsenalul Flotileĭ din Galaţi şi de maĭ mulţi ingineri mecanici celebri precum şi de diferite usine din Englitera, a căror certificate le posedăm.

Detaliuri, preţuri curente şi certificate se trimit după cerere gratis şi franco.

Representanţi şi deposit general F. DIMOVICH & Co.
Bucureşti str. Doamnei, 21 Brăila.—Calea Regală 812

ULEIURI MINERALE

PENTRU

UNS MAŞINI AGRICOLE şi INDUSTRIALE

PRODUSUL FABRICEI

„STEAUA ROMANA“

SOCIETATE ANONIMA pentru INDUSTRIA PETROLEULUI
Capital social: Leĭ aur 10.000.000 din cara leĭ aur 7.000.000 deplin vărsaţi

Pentru comenzĭ şi informaţiuni a se adresa
REPRESENTANTULUI GENERAL

T. ZWEIFEL

BUCUREŞTI *Calea Moşilor No. 31* | GALAŢI *Str. Egalităţei No. 16* | IAŞI *Str. Mitropoliei 8.*
1058

PREŢURI EFTINE

LA MENAGERA ECONOMĂ

72—STRADA LIPSCANI—27

Bogat asortiment de articole de MENAGIU, PORŢOLANURI şi STICLARIE de BOEMIA, CRISTALERIE DE BACCARAT, TACAMURI ADEVARATE D'ALPACCA, faianţă Englezească din TERRE-DE FER, utensiliĭ de bucătărie, etc.

BOGAT ASORTIMENT DE LĂMPI
MAŞINI de bucătărie sistem american garantată pentru bună funcţionare
ATELIER SPECIAL DE BAI DE ZINC în toate dimensiunile
W. SINGER

PREŢURI EFTINE

Proprietar CONST. MILLE — Tipografia ziaruluĭ «Adevĕrul» Pasagiul Băncei Naţionale — Tipărit cu cerneală E. T. Gleitsmann, Dresda